REPUBLICA MOLDOVA
oraşul Criuleni

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 iunie 2026

În cauza civilă nr. 2-969/25 (PIGD 2-25136816-24-2-24092025)

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul: Romina Ţurcan
Grefierul: Anton Platon
Cu participarea:

*Reprezentantului reclamantului/pârâtului reconvenţional O.C.N "Zoom Credit" S.R.L. – Roponica Ion, împuternicit în baza procurii din 27.11.2024 şi ordinului de angajare ***** din *****.*

În lipsa:

Pârâtului/reclamantului reconvenţional – Grosu Vasile, care a solicitat examinarea acţiunii în lipsa sa (f.d.79, pct.3).

Reprezentantului pârâtului/reclamantului reconvenţional Grosu Vasile – avocatului Bălănuţă Ion, care a solicitat examinarea acţiunii în lipsa sa (f.d.79, pct.3).

Pârâtului/intervenientului accesoriu pe acţiunea reconvenţională – Grosu Vitalie, citat legal cu aviz de recepţie.

Intervenientului accesoriu – Comisia Naţională a Pieţei Financiare, care au solicitat examinarea cauzei în lipsă (f.d.118-121).

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă intentată la *cererea de chemare în judecată* depusă de O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L., reprezentată de avocatul Morăraşu Eugeniu, împotriva lui Grosu Vasile şi Grosu Vitalie cu privire la încasarea datoriei, precum şi la *cererea reconvenţională* înaintată de Grosu Vasile, reprezentat de avocatul Bălănuţă Ion, împotriva O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L., intervenienţi accesorii Comisia Naţională a Pieţei Financiare şi

Grosu Vitalie, cu privire la constatarea caracterului abuziv şi declararea nulităţii unor clauze contractuale,-

Cererea de apel nemotivată a fost înregistrată la data de 14.07.2026 de avocatul Bălănuţă Ion.

Hotărârea integrală a fost întocmită la data de 05.10.2026 în termenul prevăzut de art. 236 alin. (6) Cod de procedură civilă (în perioada 27.07.2026-01.09.2026 judecătorul s-a aflat în concediu anual de odihnă).

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

I. <u>Pretenţiile părţii reclamante:</u>

La data de 24 septembrie 2025 (f.d.7-9), O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Morarașu Eugeniu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Grosu Vasile şi Grosu Vitalie privind încasarea datoriei.

Ca şi argumente în susţinerea acţiunii înaintate, reclamantul O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a indicat că, la data de *****, a încheiat cu Grosu Vasile contractul de credit *****, prin care s-a obligat să-i acorde un credit în valoare de 5.365,00 euro, ce urma a fi rambursat în 60 de rate lunare, începând cu data de 24.06.2022 şi cu scadenţa la data de 24.05.2027. La rândul său, Grosu Vasile s-a obligat să achite preţul contractului şi dobânda aferentă în conformitate cu prevederile contractuale şi cu graficul rambursării creditului. Reclamantul menţionează că a acordat creditul în termenii şi conform condiţiilor contractului, îndeplinindu-şi toate obligaţiile asumate faţă de pârât.

Totodată, în scopul garantării obligaţiilor contractuale, la data de ***** a fost încheiat contractul de fidejusiune *****, prin care fidejusorul Grosu Vitalie şi-a asumat obligaţia să răspundă în mod solidar cu Grosu Vasile faţă de creditorul O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L., în scopul onorării obligaţiilor asumate prin contractul de credit ***** din *****. În acest sens, reclamantul a invocat dispoziţiile art. 1637 alin. (1) şi alin. (2) lit. c) Cod civil, potrivit cărora fidejusorul răspunde în toate cazurile doar până la suma maximă menţionată în contractul de fidejusiune, precum şi dobânzile datorate de debitorul principal dacă s-a convenit în mod expres, precum şi art. 1640 Cod civil, ce statuează că în cazul neexecutării obligaţiei principale, fidejusorul şi debitorul sunt obligaţi solidar în faţa creditorului.

Accentuează în acţiune că, potrivit pct. 1 al contractului de fidejusiune ***** din *****, fidejusorul Grosu Vitalie şi-a asumat obligaţia să răspundă solidar cu cetăţeanul Grosu Vasile în faţa creditorului pentru onorarea obligaţiilor prevăzute în contractul de credit.

De asemenea, în scopul garantării executării obligaţiilor rezultate din contractul de credit ***** din *****, pârâţii Grosu Vasile şi Grosu Vitalie au acceptat şi au consimţit de a constitui gaj în favoarea O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L., semnând în acest sens contractele de gaj ***** din ***** asupra autoturismului marca AUDI, model Q7, anul producţiei 2006, număr de înmatriculare *****, culoarea gri închis, număr de identificare/caroserie *****, tip caroserie AC,

şi asupra autoturismului marca Renault, model Megane, anul producţiei 2010, număr de înmatriculare *****, culoarea gri închis, număr de identificare/caroserie *****, tip caroserie AB. În temeiul art. 714 alin. (1) Cod Civil, O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a înregistrat gajul prin depunerea în registrul garanţiilor a avizului de înregistrare şi a transmis confirmarea înregistrării gajului la Direcţia de înmatriculare vehicule a A.S.P.. Prin intermediul pct. 7 al contractelor de gaj ***** din *****, pârâţii au consimţit şi au acceptat că, în cazul neexecutării corespunzătoare a obligaţiei asumate şi după expirarea termenului de 10 zile de transmitere benevolă prevăzut în avizul de executare şi înregistrarea ulterioară în registrul garanţiilor, bunul mobil să fie transmis în posesia creditorului gajist fără a recurge la procedura judecătorească.

Invocând art. 1763 alin. (1) Cod Civil, art. 858 Cod Civil, art. 901 alin. (2) Cod Civil şi art. 774 alin. (1) Cod Civil, reclamantul susţine că debitorul urma să execute obligaţia în mod corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit, neexecutarea incluzând orice încălcare a obligaţiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă. Totodată, în temeiul art. 864 alin. (2) Cod Civil, în cazul în care obligaţia pecuniară urmează a fi executată în rate, creditorul poate pretinde executarea imediată a ratelor neajunse la scadenţă dacă o rată rămâne neplătită, total sau parţial, mai mult de 45 de zile de la scadenţa acesteia.

Reclamantul relevă că, având scopul de a soluţiona pe cale extrajudiciară litigiul apărut, la data de 11.08.2025 a notificat debitorii despre necesitatea achitării datoriilor restante, solicitând rambursarea soldului restant al creditului la zi, a dobânzii contractuale la zi şi a clauzei penale, notificând totodată pârâţii despre faptul că calculul penalităţii şi al dobânzii contractuale continuă până la achitarea integrală, iar la expirarea a 90 de zile de restanţă vor fi acţionaţi în judecată. Cu toate acestea, pârâţii Grosu Vasile şi Grosu Vitalie nu au dorit să comunice cu creditorul în vederea stabilirii modalităţii de plată şi nu au întreprins nicio măsură pentru a stinge integral obligaţia pecuniară, acumulând o datorie rezultată din neachitarea ratelor şi sustrăgându-se intenţionat de la onorarea obligaţiilor.

Astfel, O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. pretinde încasarea solidară de la Grosu Vasile şi Grosu Vitalie a sumei totale de 2.552,13 euro, formată din: Suma creditului restant total în valoare de 2.145,88 euro; Dobânda contractuală restantă în valoare de 210,61 euro, pentru perioada iunie 2025 - august 2025; Penalitate în sumă de 195,64 euro, calculată conform punctului 2.4 al contractului, în mărime de 0,04% per zi din valoarea debursată, clauză stabilită conform art. 947 Cod Civil. În total, 2552,13 (două mii cinci sute cincizeci şi doi, 13) euro.

Sub aspect procedural şi al susţinerilor verbale înserate în cererea de chemare în judecată, reclamantul a indicat faptul că la semnarea contractului de credit ***** din ***** între părţi s-a negociat fiecare clauză contractuală, în acest sens la materialele cauzei fiind anexate: contractul de credit semnat de Grosu Vasile, informaţiile precontractuale, precum şi declaraţia privind negocierea şi acceptarea clauzelor contractuale de către debitor.

Astfel, reclamantul a susţinut că în speţa dată nu s-a aflat în prezenţa unui contract de adeziune, ci a unui contract negociat, sinalagmatic, unde părţile s-au obligat la prestaţii reciproce şi singure şi-au stabilit expres drepturile şi obligaţiile ce au rezultat din contractul de credit.

S-a punctat că atât dobânda contractuală, cât şi penalitatea solicitată de reclamant a fost una prevăzută/plafonată prin lege, şi anume art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202 „cu privire la contractele de credit pentru consumatori", întrunind toate condiţiile pentru a putea fi pretinsă de reclamant, şi anume: obligaţia a fost de natură pecuniară; nu a fost executată până la acel moment; iar pârâtul/pârâţii nu au demonstrat o justificare a neexecutării, eschivându-se cu rea-credinţă de la onorarea obligaţiilor contractuale.

Potrivit art. 952 Cod Civil, s-a menţionat că legiuitorul stipulează expres faptul că „Penalitatea stabilită de lege nu poate fi exclusă şi nici micşorată anticipat prin acordul părţilor."

De asemenea, s-a invocat că legiuitorul a stabilit expres prin art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202 „cu privire la contractele de credit pentru consumatori" penalitatea legală aplicabilă în ipoteza neexecutării obligaţiei de achitare în termen a ratelor la contractele de credit, stabilind că suma penalităţii, pe o zi de credit nebancar/leasing financiar, nu poate depăşi 0,04% din valoarea totală a creditului nebancar.

S-a arătat că penalitatea legală vine să limiteze libertatea părţilor de a fixa mărimea penalităţii, astfel încât penalitatea stabilită de lege nu poate fi exclusă şi nici micşorată anticipat prin acordul părţilor, ţinându-se cont în acest sens de riscul abundenţei de apărări de fond ale debitorilor rău-platnici. La fel, a indicat că, termenul penalităţii s-a prescris în termenul general de prescripţie conform art. 391 Cod Civil (conform tabelului de calcul anexat la cerere).

Totodată, s-a menţionat că, potrivit art. 953 Cod civil, nu se admite reducerea penalităţii decât la cererea debitorului, şi dacă penalitatea solicitată nu este mai mare decât dobânda de întârziere la zi, aplicabilă conform art. 942 Cod civil, fapt ce nu s-a atestat în cazul dat.

În această ordine de idei, reclamantul a solicitat, admiterea cererii înaintate, încasarea solidară de la Grosu Vasile şi Grosu Vitalie în folosul O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. a sumei în mărime de 2552,13 euro, echivalentul în MDL conform cursului BNM din ziua achitării, cu titlu de datorie; încasarea solidară de la Grosu Vasile şi Grosu Vitalie în folosul O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. a sumei în mărime de 2050,47 lei cu titlu de taxă de stat şi a sumei de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru; precum şi încasarea solidară de la Grosu Vasile şi Grosu Vitalie în folosul O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 000,00 lei pentru asistenţa juridică.

Prin cererea privind concretizarea cerinţelor (f.d.112), depusă la data de 17 martie 2026, reclamanta a arătat că contractul de credit ***** din ***** este activ, purtător de dobândă (cu scadenţa la data de 24.05.2027), precum şi de penalitate. Având în vedere că debitorii/pârâţii Grosu Vasile şi Grosu Vitalie nu au intenţia de a rambursa integral datoria acumulată, reclamanta şi-a majorat cuantumul cerinţelor pentru perioada 24.09.2025-02.04.2026. Această majorare include suma de 429,18 euro cu titlu de dobândă contractuală pentru perioada restantă (octombrie 2025 - martie 2026), calculată conform Graficului de achitare prestabilit de părţi, astfel încât dobânda contractuală restantă totală pretinsă a constituit 639,79 euro.

De asemenea, majorarea include suma de 408,74 euro cu titlu de penalitate calculată conform pct. 2.4 din contractul de credit ***** din *****, în mărime de 0,04% pe zi din valoarea debursată, suma totală a penalităţii pretinse de către reclamantă constituind 604,38 euro.

Reclamanta a subliniat că atât dobânda contractuală, cât şi penalitatea solicitată sunt plafonate prin lege, respectiv prin art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202 „cu privire la contractele de credit pentru consumatori", întrunind toate condiţiile legale pentru a putea fi pretinse: obligaţia este de natură pecuniară, nu este executată până în prezent, iar pârâţii nu au demonstrat o justificare a neexecutării, eschivându-se cu rea-credinţă de la onorarea obligaţiilor contractuale. De asemenea, s-a invocat art. 952 Cod Civil, potrivit căruia penalitatea stabilită de lege nu poate fi exclusă şi nici micşorată anticipat prin acordul părţilor, precum şi norma din art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202, care limitează suma penalităţii pe o zi de credit nebancar la maxim 0,04% din valoarea totală a creditului nebancar, penalitatea legală venind să limiteze libertatea părţilor de a fixa mărimea acesteia.

Astfel, în baza cererii de chemare în judecată şi a prezentei cereri de concretizare, O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. a pretins încasarea solidară de la Grosu Vasile şi Grosu Vitalie a sumei creditului restant total în valoare de 2 145,88 euro, a dobânzii contractuale restante în valoare de 639,79 euro pentru perioada iunie 2025 - martie 2026 şi a penalităţii în sumă de 604,38 euro (calculată conform pct. 2.4 din contract în condiţiile art. 947 şi art. 391 Cod Civil), suma totală pretinsă constituind 3 390,05 euro.

În concluzie, în temeiul art. 56 şi 60 din Codul de Procedură Civilă, reclamanta a solicitat instanţei admiterea cererii înaintate, încasarea solidară de la pârâţi a sumei totale de 3 390,05 euro (echivalentul în MDL conform cursului BNM din ziua achitării) cu titlu de datorie, încasarea solidară a sumei de 2 772,04 lei cu titlu de taxă de stat şi 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru, încasarea solidară a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 000,00 lei pentru asistenţa juridică, 435,00 lei pentru publicarea în Monitorul Oficial şi 4 777,37 lei pentru exercitarea dreptului de gaj, precum şi examinarea cauzei în lipsa reprezentantului reclamantei, după caz.

În data de 16 martie 2026, a fost înregistrată referinţa (f.d.106-108) înaintată de O.C.N. "Zoom Credit" S.R.L. asupra cererii reconvenţionale depusă de Grosu Vasile privind declararea nulităţii clauzelor contractuale abuzive. Astfel, indică faptul că nu recunoaşte acţiunea reconvenţională, considerând-o pe deplin neîntemeiată şi abuzivă, fiind pasibilă de a fi respinsă integral.

Respectiv, pârâtul reconvenţional/reclamantul iniţial susţine că, la momentul negocierii şi semnării contractului de credit ***** din *****, părţile semnatare au convenit în formă scrisă asupra tuturor prevederilor contractuale şi a graficului rambursării creditului. Or, în momentul în care debitorul Grosu Vasile a solicitat prestarea serviciilor de creditare nebancară, reclamantul i-a prezentat condiţiile de creditare stabilite şi tipărite în contractul de credit semnat de client, unde a primit informaţii precontractuale cu privire la costul total al creditului solicitat.

Prin urmare, până la semnarea contractului de credit clientului i-au fost prezentate toate clauzele contractuale ilegale, clauze ce au fost acceptate de pârât prin semnarea informaţiilor precontractuale ale acestuia şi efectuarea ulterioară a plăţilor lunare în contul achitării creditului.

Deşi reclamantul Grosu Vasile a considerat ulterior că penalitatea, sau o altă clauză este una abuzivă, avea posibilitatea legală de a fi refinanţată de altă companie de creditare nebancară sau bancară, ale căror condiţii i-ar fi convenit mai mult, dat fiind că pârâta are libertatea efectivă de a alege orice alt profesionist în domeniul creditării.

Adiacent, legalitatea plăţilor din contractul de credit, urmează a fi stabilită prin prisma limitelor legale din Legea nr. 202/2013. În drept, conform art. 15 alin. (7) din Legea respectivă (în redacţia Legii nr. 93/2022 - în vigoare din data de 29.05.2022), se interzice: (...) b) stabilirea costului total al creditului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv (sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar), credit care nu este destinat achiziţionării, construcţiei sau renovării (modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a creditului respectiv.

La caz, rata dobânzii aferente contractului de credit constituie 16,00 % anual. Astfel, se poate conchide asupra respectării, sub acest aspect, a normelor legale de către contractul de credit.

Cu referire la limita stabilită la lit. b) din norma citată supra, a specificat că se poate reţine, că legiuitorul a impus restricţionarea costului total al creditului, ca să nu fie mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv, cu excepţia contractelor de credit care nu sunt destinate achiziţionării, construcţiei sau renovării (modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a creditului respectiv.

Pe când la speţa de faţă, există un contract de credit, a cărui valoare totală plătibilă constituie 9817,95 Euro, deci se poate concluziona că contractul de credit ***** din ***** este unul perfect legal şi nu vine în contradicţie cu prevederile normative în vigoare.

Cu referire la limita de 0,04% pe zi din valoarea totală a creditului pentru plăţile aferente contractului, cu excepţia dobânzii, a se reţine că contractul de credit respectiv nu prevede achitarea altor comisioane, taxe şi dobânzi, altele decât penalitatea, care se încadrează în limita stabilită de lege. Prin urmare, O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. ţine a conchide asupra respectării sub acest aspect, a normelor legale de către contractul de credit ***** din *****.

Astfel, clauzele invocate de către debitor, ce se referă la dobânda contractului, presupusul comision şi la valoarea penalităţii se încadrează în limitele stabilite de normele legale imperative citate supra. În acest sens, nu poate fi reţinut caracterul abuziv al acestora.

Consideră deci, că toate pretenţiile părţii pârâte Grosu Vasile (reclamant pe acţiunea reconvenţională) referitor la dobânda contractuală, comision şi penalitate, sunt neîntemeiate în condiţiile în care acesta nu a înaintat nici o pretenţie către reclamant nici la semnarea contractului şi nici după semnare, iar simpla afirmaţie privind declararea vreunei clauze, inclusiv

penalitate contractuală, dobânda ca fiind abuzivă nu este suficient pentru a convinge instanţa de judecată de acest lucru.

Acestea fiind spuse, în baza cererii de chemare în judecată, O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. pretinde încasarea solidară de la Grosu Vasile a datoriei în sumă totală de 2552,13 Euro, cu respingerea integrală a cererii reconvenţionale.

În data de 8 aprilie 2026, în SEDP a Judecătoriei Criuleni, sediul central, a parvenit poziţia O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. asupra referinţei înaintate de către Comisia Naţionale a Pieţei Financiare (f.d.118-121), prin care s-a solicitat aprecierea critică a concluziilor întocmite şi prezentate de CNPF, mai ales în partea dobânzii contractuale, solicitând aprecierea în mod critic a acestei poziţii. Or, în legislaţia în vigoare nu există o normă imperativă ce ar reglementa modalitatea de calcul sau mecanismul de încasarea a dobânzii contractuale, plafonate fiind doar mărimea dobânzii şi condiţia ca aceasta (de comun cu alte plăţi, care există), să nu depăşească soldul acordat, or legiuitorul a lăsat aspectul enunţat supra, la latitudinea părţilor, ele fiind unicele capabile de a soluţiona acest lucru la momentul negocierii contractului.

Mai mult, O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. a ţinut să atragă atenţia instanţei de judecată asupra faptului că, graficul care este ataşat la contractul de credit ***** din ***** este unul negociat şi agreat de părţile la contract, prin care ultimele şi-au exprimat voinţa liberă şi neviciată. La fel, acest grafic permite în termenii cei mai restrânşi de a fi stins soldul creditului acordat (comparativ cu anuităţile), or la momentul semnării contractului, debitorul Grosu Vasile a informat creditorul despre intenţia de a stinge anticipat acest credit.

Cu referire la pct. 5.6. din contract, la care a făcut referire reprezentantul comisiei, a ţinut să indice următoarele: ca urmare a intrării în vigoare a prevederilor normative aprobate de legiuitor prin intermediul Legii nr. 93 din 07.04.2022, creditorul O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L., prin ordinul intern nr. 29/05 la data de 29.05.2022, a operat următoarele modificări:

1. ”La toate contractele active, începând cu data de 29.05.2022, se operează modificări la pct. 2.4. al contractului de credit, prin substituirea sintagmei ”1,00 % de la soldul creditului neachitat în termen” cu sintagma ” 0,04% din soldul debursat”.

2. Se abrogă, începând cu data de 29.05.2022, din conţinutul tuturor contractelor de credit active a pct. 5.5. sau după caz, pct. 5.6. care au următorul conţinut: ”În cazul rezolvirii anticipate a contractului de credit, clientul plăteşte organizaţiei de creditare nebancară o penalitate în mărime de 1% pe zi, calculată din soldul creditului total restant, imediat cu ziua următoare.”

Concluzionând cele sus enunţate, comunică instanţei de judecată că la momentul negocierii şi semnării între părţi a contractului de credit ***** din *****, nu existau careva prevederi normative cu caracter imperativ care ar plafona cuantumul dobânzii contractuale, penalităţii, comisionului de acordare sau a unui alt element distinctiv ala contractului de credit nebancar, mai cu seamă referitor la contractele de credit pentru consumatori pe un termen mai mare de 2 ani şi/sau în care suma iniţială debursată este de mai mult de 50.000 lei, astfel că părţile de sine stătător au convenit prin negocieri directe la întocmirea şi semnarea contractului de credit enunţat.

În altă ordine de idei, cu titlu de replică la declaraţiile comisiei, prin care afirmă că reclamantul a aplicat faţă de debitor un comision de prolongare de 5%, pe care nu l-a inclus în informaţiile contractuale, a ţinut să comunice instanţei că în temeiul art. 15 alin. (7) lit. a) al Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, se interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04 % din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator.

Conform Dicţionarului Explicativ al limbii rămâne prin noţiunea de ”a aplica” se înţelege punerea în practică, realizarea concretă, a dispune de ceva; a administra. Sub acest aspect, ţin să atragă atenţia Comisiei că, legea interzice/sancţionează anume aplicarea şi nu indicarea/stipularea unei clauze contractuale (f.d.136).

În cadrul şedinţei de judecată, reprezentantul reclamantului-pârât reconvenţional O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L., Roponica Ion, a susţinut cererea de chemare în judecată de bază, solicitând admiterea acesteia aşa cum a fost formulată şi concretizată. Totodată, acesta şi-a exprimat poziţia faţă de acţiunea reconvenţională înaintată de pârâtul Grosu Vasile, pledând pentru respingerea integrală a acesteia ca fiind neîntemeiată, menţinând argumentele expuse în referinţă.

II. <u>Obiecţiile părţii pârâte:</u>

La data de 3 noiembrie 2025, pârâtul Grosu Vasile, reprezentat de avocatul Bălănuţă Ion, a depus referinţă asupra cererii de chemare în judecată înaintată de către O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. (f.d.78).

Prin referinţa înaintată, avocatul a susţinut că, nu este parţial de acord cu acţiunea formulată, or contractul de credit ***** din ***** conţine clauze abuzive şi anume, clauzele inserate la pct. 1.3. din care rezultă obligaţia de plată a dobânzii în mărime de 16,00 % anual, pct. 2.5. din care rezultă obligaţia de plată a comisionului unic în mărime de 3,00 % şi pct. 2.4. din care rezultă obligaţia de plată a penalităţii în mărime de 0,04% pe zi. În acest sens, a formulat şi o acţiune reconvenţională.

Prin urmare, odată cu admiterea acţiunii reconvenţionale şi declararea nulităţii absolute a clauzelor menţionate, plăţile efectuate în contul dobânzii, comisionului unic şi penalităţilor, urmează a fi considerate ca plăţi efectuate în scopul stingerii corpului creditului.

În rest, capătul de acţiune privind cheltuielile de judecată, prin prisma prevederilor art. 94 Cod de procedură civilă, urmează a fi compensate proporţional părţii admise din pretenţii (f.d.78).

Tot la data de 3 noiembrie 2025, pârâtul Grosu Vasile, prin intermediul avocatului său, Bălănuţă Ion, a depus şi o acţiune reconvenţională îndreptată împotriva O.C.N ”ZOOM CREDIT” S.R.L., intervenienţi accesorii Comisia Naţională a Pieţei Financiare şi Grosu Vitalie (f.d.79-83) privind declararea nulităţii clauzelor contractuale, solicitând constatarea caracterului abuziv şi declararea nulităţii absolute a clauzelor contractuale inserate în contractul de credit

***** din *****, după cum urmează: pct. 1.3. din care rezultă obligaţia de plată a dobânzii în mărime de 16,00 % anual, pct. 2.5. din care rezultă obligaţia de plată a comisionului unic în mărime de 3,00 %, pct. 2.4. din care rezultă obligaţia de plată a penalităţii în mărime de 0,04% pe zi.

În motivarea cererii reconvenţionale, autorul acesteia a menţionat că, potrivit contractului încheiat între O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. şi Grosu Vasile şi Grosu Vitalie, pârâţii urmau să restituie creditul acordat în mărime de 5 365 Euro şi să achite dobânda în mărime de 16,00 % anual, comisionul unic în mărime de 3,00 % din suma creditului şi penalitatea în mărime de 0,04 % pe zi în caz de întârziere.

De asemenea, pentru asigurarea achitării integrale şi la timp a ratelor lunare şi a altor plăţi, reclamantul/debitorul a depus în gaj bunurile mobile indicat în contractele de gaj ***** din *****, încheiat între O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. şi Grosu Vasile.

Invocă reclamantul reconvenţional că în speţă, contractele încheiate între părţi reprezintă un raport juridic dintre un consumator şi un profesionist, or calitatea creditorului şi a debitorului se încadrează în definiţiile stipulate la art. 3 Cod civil.

Cu privire la obligaţiile de plată a dobânzii, susţine că acestea rezultă din pct. 1.3. din contract, a comisionului unic rezultă din pct. 2.5., iar a penalităţii de întârziere din pct. 2.4. din contract. Totodată, având în vedere că contractul de credit a fost încheiat în ziua adresării reclamantului pentru acordarea creditului, este evident că clauzele contractuale care prevăd rata dobânzii, a comisionului unic şi a penalităţii de întârziere nu au fost negociate, O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. folosind acelaşi tip de contract pentru o multitudine de clienţi, reclamantul având doar 2 opţiuni: acceptă sau refuză semnarea contractului.

Aşa cum rezultă din materialele cauzei civile, O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale cu consumatorul Grosu Vasile, iar simplul fapt că ultimul a semnat contractul, nu serveşte temei suficient pentru a se constata că contractul a fost negociat de fapt. Mai mult, declaraţia semnată de reclamantul reconvenţional la indicaţia pârâtei, precum că acceptă toate clauzele contractuale, este abstractă şi iluzorie, fiind utilizată ca un mecanism de deghizare a excluderii etapei negocierii contractului de către profesionist or, încheierea contractului de credit cu o asemenea celeritate denotă că în speţă, discuţiile cu privire la clauzele contractului lipsesc aproape cu desăvârşire.

Prin urmare, declaraţia în discuţie nu are o forţă probantă şi nu poate fi pusă la baza hotărârii judecătoreşti, astfel instanţa urmează a aprecia critic acest înscris.

În această ordine de idei, menţionează că, în speţă nu poate fi apreciat caracterul negociat al contractului de credit doar prin simpla semnare a contractului, deoarece, în cazul dat, părţile nu se află pe poziţii de egalitate, nici în ceea ce priveşte cunoştinţele de specialitate, nici în ceea ce priveşte puterea de negociere, O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. fiind un profesionist care se ocupă cu acordarea acestor credite, iar reclamantul fiind o simplă persoană fizică care nu a avut posibilitatea să negocieze în cunoştinţă de cauză contractul, ci doar să-l semneze sau nu.

În plus, avocatul relevă că, consimţământul consumatorului Grosu Vasile la încheierea contractului de credit a fost exprimat în contextul unei stări de constrângere financiară, stare de care profesionistul a profitat şi i-a impus obligaţii excesive, aflându-se într-o poziţie defavorabilă.

Astfel, Grosu Vasile nu a negociat şi nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia şi de a se familiariza cu condiţiile contractuale, iar pe cale de consecinţă, consideră că, clauzele inserate în contractul de credit ***** din ***** şi anume indicate la pct. 1.3, 2.5 şi 2.4. sunt abuzive.

Suplimentar, cu referire la comisionul unic, avocatul a indicat că, potrivit normelor legale, pentru a pretinde plata comisionului unic, creditorul urmează să presteze servicii debitorului, iar clauzele care prevăd plata comisionului să conţină motivele încasării acestui comision şi serviciile prestate contra acestuia. Or, în cuprinsul contractului de credit în speţă, nu se regăsesc careva precizări, cu privire la fundamentul perceperii comisionului în discuţie sau destinaţiei acestuia, nu este indicat nici un motiv care ar justifica remuneraţia corespunzătoare a acestui comision şi nu este indicat care este contraprestaţia reală din partea creditorului pentru a obţine comisionul menţionat.

În concluzie, reclamantul nu beneficiază de vreun serviciu şi nici nu primeşte vreo contraprestaţie în schimbul comisionul achitat, iar pe cale de consecinţă, această clauză este una abuzivă şi, respectiv nulă de drept, din considerentul că contravine normelor imperative.

Distinct de ele învederate supra, susţine avocatul şi faptul că, Grosu Vitalie în calitate de fidejusor consumator, nu a primit consultaţii independente referitor la contractul de fidejusiune în litigiu or, la materialele pricinii civile lipseşte certificatul privind consultaţia independentă oferită fidejusorului în acord cu Hotărârea de Guvern nr. 251 din 24.04.2019 cu privire la constatarea consultării independente a potenţialului fidejusor consumator.

Astfel, deşi O.C.N. ”Zoom Credit” S.R.L. cunoştea sau avea motive să cunoască faptul că între debitor şi fidejusor există o relaţie de încredere, avea obligaţia să acţioneze în conformitate cu prevederile art. 1663 alin. (2) Cod civil, totuşi a ignorat aceste prevederi, iar în consecinţă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale intervenientului accesoriu Grosu Vitalie au fost încălcate.

Nu în ultimul rând, avocatul pârâtului Grosu Vasile a solicitat atragerea în proces, a Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare în calitate de intervenient accesoriu, ca fiind organul cu atribuţii de constatare a existenţei clauzelor abuzive în contractele încheiate de către organizaţiile de creditare nebancară cu consumatorii.

La data de 28 aprilie 2026, avocatul Balanuţa Ion, în interesele pârâtului/reclamantului reconvenţional Grosu Vasile a depus o referinţă asupra cererii de concretizare a cerinţelor (f.d.138-139), prin care a indicat să susţine integral cererea reconvenţională înaintată şi alegaţiile formulate în referinţă şi consideră cererea de concretizare a cerinţelor, în partea majorării pretenţiei privind dobânda contractuală, ca fiind neîntemeiată.

Avocatul a ţinut să reliefeze faptul că, reieşind din cererea de chemare în judecată şi actele anexate, reclamantul l-a somat pe pârât să achite datoria restantă, informându-l despre

consecinţele ce vor surveni în cazul neonorării obligaţiunilor de plată, inclusiv consecinţele de rezoluţiune unilaterală a contractului, în temeiul art. 864 alin. (2) din Codul civil.

Astfel, în cazul în care s-a produs rezoluţiunea contractului, reclamantul/creditorul nu are dreptul de a cere dobânda pe care o va rata din cauza încetării înainte de termen a contractului de credit.

În concluzie, prin prisma art. 1770 Cod civil, solicitarea reclamantului de a încasa sumele calculate drept dobândă după survenirea rezoluţiunii, este neîntemeiată.

La fel, întru susţinerea poziţiei precum că, creditorul nu poate solicita costurile ce nu au ajuns la scadenţă, ci doar valoarea creditului (corpul creditului), se invocă o abordare similară a legiuitorului în cadrul instituţiei restituirii anticipate a creditului. Astfel, art. 20 alin. (1) din Legea nr. 202/2013 stabileşte că, consumatorul are dreptul, în orice moment, să-şi stingă în totalitate sau în parte obligaţiile sale care decurg dintr-un contract de credit. În acest caz, consumatorul are dreptul la o reducere a costului total al creditului, această reducere constând în dobânda şi costurile aferente perioadei dintre data rambursării anticipate şi data prevăzută pentru încetarea contractului de credit.

Aşadar, rambursarea anticipată scuteşte debitorul de plata costurilor neajunse la scadenţă la momentul acesteia. Respectiv, atât în situaţia rezoluţiunii contractului, cât şi în situaţia rambursării anticipate, legiuitorul intervine prin garanţia neimputării costurilor viitoare ale contractului. Totodată, în cadrul rezoluţiunii, având în vedere o neexecutare a contractului, creditorul este îndreptăţit la penalităţi sau despăgubiri până la executarea integrală a obligaţiei, dar cu respectarea limitelor stabilite de Legea nr. 202/2013 (f.d.138-144).

La examinarea cauzei, pârâtul/reclamant reconvenţional Grosu Vasile şi reprezentantul acestuia, avocatul Bălănuţă Ion, nu s-au prezentat în şedinţa de judecată, solicitând prin cerere examinarea cauzei în lipsa lor.

Pârâtul/intervenientul accesoriu pe acţiunea reconvenţională, Grosu Vitalie, deşi a fost citat legal despre data, ora şi locul şedinţei de judecată, fapt confirmat prin avizul de recepţie a citaţiei, nu s-a prezentat şi nu a comunicat instanţei motivele absenţei.

În aceste condiţii, după consultarea opiniei participantului prezent la şedinţa de judecată şi ţinând cont de cererea de examinare a cauzei în lipsă, precum şi de faptul că lipsa celuilalt participant nu a fost justificată, instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

III. <u>Alţi participanţi la proces:</u>

La data de 27.03.2026 Comisia Naţională a Pieţei Financiare a depus o referinţă asupra cererii de chemare în judecată şi a cererii reconvenţionale. În textul ei s-a reliefat că, la data de 26.02.2026, în cadrul Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare (CNPF), a fost înregistrată cu nr. 1263 copia Încheierilor Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 08.12.2025, împreună cu copia cererii de chemare în judecată aferente acţiunii respective şi cererea reconvenţională corespunzătoare.

Prin referinţa prezentată, CNPF, în conformitate cu competenţele de supraveghere şi control în domeniul protecţiei drepturilor consumatorilor, conferite de legea-cadru (nr. 192/1998)

şi Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori (Legea nr. 202/2013), în temeiul Încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 08.12.2025 (dosar nr. 2-969/2025), a comunicat următoarele.

La data de *****, dintre OCN „ZOOM CREDIT" SRL, în calitate de creditor, şi Vasile Grosu, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit *****, în valoare de 5 365,00 EUR, pe un termen de 60 luni şi cu valoarea totală plătibilă de către consumator – 9 817,95 EUR (Contract de credit). Întru garantarea executării obligaţiei contractuale, în aceeaşi dată, a fost încheiat Contractul de fidejusiune *****, între creditor şi dl Vitalie Grosu.

La caz, reclamantul, în cererea de chemare în judecată, a solicitat încasarea sumei de 2 552,13 EUR în calitate de creanţă ce rezultă din Contractul de credit.

Totodată, prin cererea reconvenţională, debitorul solicită constatarea caracterului abuziv şi declararea nulităţii absolute a clauzelor de la pct. 1.3 ce prevede obligaţia de plată a dobânzii în mărime de 16,00% anual, de la pct. 2.5 ce prevede obligaţia de plată a comisionului unic în mărime de 3,00% şi de la pct. 2.4 ce stabileşte obligaţia de plată a penalităţii în mărime de 0,04% pe zi.

În drept, art. 1075 alin. (2) din Codul civil stabileşte că „Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.". Complementar normei citate, CNPF a menţionat că legiuitorul a reglementat distinct mecanismele controlului conformităţii, în funcţie de prevederile contractului. Astfel, aferent obiectului contractului şi caracterului adecvat al preţului/remuneraţiei, legiuitorul stabileşte criterii certe şi cuantificabile - limitarea plăţilor aferente contractului în raport cu suma debursată.

Totuşi, CNPF a subliniat că, prin prisma articolului citat supra, exceptarea de la evaluarea unor astfel de clauze este condiţionată de respectarea obligaţiei de transparenţă, prevăzută la art.1071 din Codul civil. La caz, nu se atestă careva indici de nerespectare a obligaţiei de transparenţă, or mărimea dobânzii aferente creditului, a comisionului, precum şi a penalităţii a fost indicată atât în Contractul de credit, cât şi în informaţia precontractuală prezentată debitorului.

Astfel, cuantumul plăţilor urmează a fi cercetat/analizat prin prisma corespunderii acestuia cu normele legale care stabilesc limite aferente plăţilor suportate de către debitor şi încasate de către creditor. Astfel, legalitatea plăţilor din Contractul de credit urmează a fi stabilită prin prisma limitelor legale din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori în vigoare la data încheierii acestuia.

În drept, conform art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013 (în redacţia Legii nr. 23/2020, în vigoare la data încheierii contractului), „Se interzice aplicarea oricăror plăţi (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plăţi) aferente unui contract de acordare a creditului pentru consumator pe un termen mai mic de 2 ani şi/sau în care suma

iniţială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referinţă se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depăşească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar.”. La caz, având în vedere că valoarea Contractului de credit este 5 365,00 EUR, iar termenul acestuia este de 60 luni, acesta nu urma a se ralia prevederilor normei citate supra.

Totodată, cu titlu de principiu, CNPF a invocat art. 7 alin. (4) din Codul civil, care stabileşte că „În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.”. În drept, la data de 29.05.2022 (ulterior semnării contractului, dar în perioada executării acestuia şi până la cesionare), a intrat în vigoare Legea nr. 93/2022 pentru modificarea unor acte normative care stabileşte unele restricţii aferente obiectului contractului de credit. În acest sens, art. V alin. (1) din Legea citată supra stabileşte că „Prevederile art.I punctul 3, ale art.II punctul 1 şi ale art.IV punctul 3 care ţin de aplicarea limitei la rata dobânzii şi a celorlalte plăţi aferente se vor aplica situaţiilor juridice în curs de realizare, cu sau fără modificarea contractelor corespunzătoare, în ceea ce priveşte creanţele ce urmează a fi încasate, prin calcularea produsului dintre 0,177%, aplicat soldului creditului rămas la expirarea termenului de 2 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, şi numărul de zile rămase până la scadenţa contractului de credit/leasing financiar.”. În fapt, norma citată poate fi redată în felul următor:

La caz, reieşind din graficul de rambursare, CNPF a constatat că la data de 29.07.2022 (2 luni de la data intrării în vigoare a legii citate supra), soldul creditului constituia 5 186.16 EURO, iar până la scadenţă erau 1 760 zile (până la 24.05.2027). Totodată, a menţionat că ulterior datei de 29.07.2022, debitorul a efectuat achitări în valoare de 5 798.79 în contul creanţei ce rezultă din contractul de credit.

Astfel, prin aplicarea calculelor matematice ce rezultă din norma citată supra, CNPF a constatat că datoria solicitată de către creditor nu excede limitele legale.

Totodată, conform art. 1072 alin. (1) din Codul civil, „Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.”. Norma citată prevede două condiţii cumulative pentru a considera o clauză abuzivă: clauza propusă de profesionist să nu fie negociată individual şi caracterul considerabil dezavantajos.

Corespunzător, aprecierea caracterului vădit dezavantajos şi considerabil faţă de debitor nu poate fi efectuată decât în temeiul unor criterii certe, obiective, cuantificabile şi clar definite. În acest sens, limitele stabilite de Legea nr. 202/2013 pot servi drept criteriu pentru aprecierea caracterului considerabil dezavantajos. În esenţă, raportat la prevederile speţei, plăţile aferente Contractului de credit care satisfac exigenţele art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013 nu vor fi considerate ca fiind considerabil dezavantajoase pentru consumator. *Per a contrario*, excederea

limitei respective reprezintă un indice ce denotă caracterul dezavantajos şi, respectiv, abuziv al elementelor de cost ale contractului.

Adiţional, în temeiul art. 37 alin. (2) din Legea nr. 105/2003 privind protecţia consumatorilor, care prevede că „(2) Comisia Naţională a Pieţei Financiare supraveghează respectarea de către subiecţii prevăzuţi la art.4 alin.(21) din Legea nr.192/1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare a prevederilor art.1069–1072, 1075–1079 şi 1081 din Codul civil în partea referitoare la contractele încheiate cu consumatorii şi constatarea clauzelor abuzive în contracte, la cererea consumatorului sau din oficiu, în condiţiile legii.”, CNPF a comunicat următoarele.

Potrivit pct. 1.3. din Contract, „Pentru utilizarea Creditului, Clientul plăteşte Organizaţiei de Creditare Nebancară o Dobândă în mărime de 16.00% anual.”

Potrivit pct. 2.2. din Contract, „Achitarea dobânzii aferente creditului se efectuează lunar, conform Capitolului 6.”

Totodată, conform art. 3 din Legea nr. 202/2013, „rata dobînzii aferente creditului - rată a dobînzii exprimată ca procent fix sau flotant aplicat anual sumei trase din credit;”. În acord cu art. 14 alin. (1) din Legea nr. 202/2013, „(1) Calculul ratei lunare a dobînzii se va face pe baza anului calendaristic de 365 sau 366 de zile, luînd în calcul, la numărătorul fracţiei formulei, numărul efectiv de zile cuprins între scadenţe, iar la numitorul aceleiaşi fracţii – 365 sau, respectiv, 366 de zile.”.

Astfel, din interpretarea coroborată a acestor dispoziţii legale, CNPF a concluzionat că rata dobânzii se aplică exclusiv asupra sumei efectiv trase din credit şi se calculează în funcţie de soldul curent al creditului rămas de plată, nu la valoarea totală a creditului.

Or, calculul matematic aferent „Graficului de rambursare” din contract atestă că creditorul a aplicat rata dobânzii la valoarea totală a creditului pe tot parcursul derulării Contractului. Această modalitate de calcul încalcă prevederile art. 3 din Legea nr. 202/2013.

În acest sens, valoarea dobânzii contractuale urmează a fi recalculată prin aplicarea ratei dobânzii stabilite în Contractul de credit (16% anual) la soldul creditului, nu la valoarea totală a creditului.

În conformitate cu pct. 2.6. din Contract, „2.6. […] În cazul primirii de către Creditor a deciziei de prolongare a termenului final de rambursare a Creditului, Clientul plăteşte Organizaţiei de creditare nebancare un comision în mărime de 5% de la soldul creditului.”.

Contrar art. 5 alin. (3) lit. i) din Legea nr. 202/2013, respectivul cost nu se regăseşte în „Informaţii precontractuale”.

Prin urmare, CNPF a menţionat că comisionul de 5 la sută (pentru prelungirea termenului de rambursare) nu a fost adus la cunoştinţa debitorului în mod corespunzător, fiind încălcată astfel obligaţia legală de transparenţă şi informare completă.

În corespundere cu art. 1071 din Codul civil, „(1) Persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură.

(2) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.”.

Potrivit pct. 5.6. din Contract, „5.6. În cazul rezolvirii anticipate a contractului de credit, clientul plăteşte organizaţiei de creditare nebancară o penalitate în mărime de 1% pe zi, calculată din soldul creditului total restant, imediat cu ziua următoare”.

În context, CNPF a menţionat că o clauză, pentru a fi abuzivă, trebuie să producă un dezechilibru între prestaţiile părţilor, analizarea acestei condiţii implicând o comparaţie între interesele celor două părţi ale Contractului, pentru a se verifica dacă interesul consumatorului a fost neglijat în raport cu cel al creditorului. Astfel, se prezumă că verificarea respectivă se realizează, a priori, prin prisma întrunirii principiului bunei-credinţe. În acord cu art. 10 alin. (1) din Codul civil, „(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.”, iar art. 11 alin. (1) şi alin. (2) din Codul civil defineşte buna-credinţă prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a celeilalte părţi la raportul juridic. Aplicarea unor cerinţe suplimentare în materie de penalizare dezavantajează considerabil interesele patrimoniale ale debitorului în condiţiile unei penalităţi deja stabilite. În susţinerea celor expuse, CNPF a invocat că, potrivit art. 947 alin. (1) din Codul civil, „(1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).”.

Pct. 2.4. din Contract prevede deja o penalitate în caz de neexecutare a obligaţiilor, în cuantum de 0,04 la sută de la soldul creditului debursat. Astfel, clauza de la pct. 5.6. din Contract adaugă o sancţiune suplimentară, generând o dublă penalizare a consumatorului, fără justificare obiectivă.

Această situaţie generează un dezechilibru major între drepturile şi obligaţiile părţilor, încălcând prevederile art. 1077 alin. (1) pct. 6) din Codul civil, care califică drept abuzive acele clauze ce impun penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat de neexecutarea obligaţiilor contractuale.

Într-o altă ordine de idei, CNPF a menţionat că penalitatea respectivă nu a fost inclusă în „Informaţii precontractuale”, fiind astfel nerespectat art. 5 alin. (3) lit. l) din Legea nr. 202/2013. Prin urmare, creditorul a acţionat fără bună-credinţă în ceea ce priveşte transparenţa informaţiei vizavi de un element de penalitate, privând consumatorul atât de dreptul de familiarizare şi negociere a acestuia, cât şi de dreptul de a compara mai multe oferte, pentru a lua o decizie bine informată cu privire la încheierea respectivului Contract, atestându-se, în acest sens, încălcarea art. 1072 alin. (1) şi art. 1077 alin. (1) pct. 6) din Codul civil.

În concluzie, având în vedere cele expuse anterior şi în contextul argumentelor prezentate, CNPF a considerat că instanţa de judecată, în virtutea rolului său activ, este chemată să se pronunţe asupra aspectelor invocate în cererea de chemare în judecată, în limitele probatoriului

administrat, cu respectarea principiului legalităţii şi a convingerii intime, formate în urma unei cercetări obiective, complete şi nemijlocite a tuturor probelor administrate în cauză.

În context, CNPF a subliniat importanţa aplicării art. 1076 alin. (3) din Codul civil, care prevede că: „În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.”. Potrivit autorului referinţei, această normă impune instanţei de judecată obligaţia de a analiza, din oficiu, existenţa unor eventuale clauze abuzive, chiar şi în lipsa unei cereri exprese din partea consumatorului.

Totodată, întrucât Comisia Naţională a Pieţei Financiare are calitatea de autoritate intervenient accesoriu, fără a avea pretenţii proprii asupra obiectului litigiului şi fără a fi subiect direct al raportului juridic litigios, CNPF a solicitat respectuos examinarea cauzei în lipsa sa şi transmiterea hotărârii judecătoreşti pronunţate.

IV. <u>Circumstanţele cauzei constatate de instanţă:</u>

Obiectul acţiunii principale îl constituie încasarea solidară de la Grosu Vasile şi Grosu Vitalie, în beneficiul O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L., a datoriei rezultate din contractul de credit ***** din 24 mai 2022 şi contractul de fidejusiune ***** din 24 mai 2022, în sumă totală de 3.390,05 euro, compusă din soldul restant al creditului în mărime de 2.145,88 euro, dobânda contractuală restantă în mărime de 639,79 euro şi penalitatea în mărime de 604,38 euro, precum şi încasarea cheltuielilor de judecată.

Obiectul acţiunii reconvenţionale îl constituie constatarea caracterului abuziv şi declararea nulităţii absolute a clauzelor contractuale prevăzute la pct. 1.3, referitoare la dobânda anuală de 16%, pct. 2.5, referitoare la comisionul unic de 3%, şi pct. 2.4, referitoare la penalitatea de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, din contractul de credit ***** din 24 mai 2022.

Din materialele cauzei rezultă că, la 24 mai 2022, între O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L., în calitate de creditor, şi Grosu Vasile, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nebancar *****, prin care ultimului i-a fost acordat un credit în sumă de 5.365 euro, pe un termen de 60 de luni, cu termenul final de rambursare la 24 mai 2027. Potrivit pct. 1.3 din contract, dobânda anuală pentru utilizarea creditului a fost stabilită în mărime de 16%, dobânda anuală efectivă constituia 31,36%, iar valoarea totală plătibilă a fost indicată în cuantum de 9.817,95 euro. Conform graficului de rambursare anexat contractului, creditul urma să fie rambursat în 60 de rate lunare, fiind indicate distinct componenta de principal şi dobânda aferentă fiecărei rate. Totodată, pct. 2.4 din contract prevedea penalitatea de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la soldul creditului debursat, iar pct. 2.5 – achitarea unui comision unic de 3% (f.d.21-23).

Acordarea efectivă a creditului este confirmată prin dispoziţia de plată prin casă nr. 641 din 24 mai 2022, potrivit căreia Grosu Vasile a primit suma de 109.718,01 lei în temeiul contractului menţionat (f.d. 24). La aceeaşi dată, Grosu Vasile a semnat declaraţia de acceptare a condiţiilor contractuale, în care a indicat că dispune de un venit lunar de 15.000 lei, provenit din salariul oficial. La dosar se regăsesc, de asemenea, cererea de acordare a creditului şi informaţiile precontractuale aferente acestuia (f.d. 25–27).

În vederea garantării executării obligaţiilor asumate prin contractul de credit, la 24 mai 2022, între O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. şi Grosu Vitalie a fost încheiat contractul de fidejusiune *****. Potrivit acestui contract, Grosu Vitalie şi-a asumat obligaţia de a răspunde total şi solidar cu Grosu Vasile pentru executarea obligaţiilor rezultate din contractul de credit ***** din 24 mai 2022, fiind prevăzută şi obligaţia fidejusorului de a executa prestaţiile asumate de debitor în termen de 15 zile calendaristice de la notificarea creditorului, în cazul neexecutării obligaţiilor de către debitorul principal (f.d. 29–30).

Tot la 24 mai 2022, între O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. şi Grosu Vasile au fost încheiate contracte de gaj fără deposedare asupra mijloacelor de transport Renault Megane, cu numărul de înmatriculare *****, şi Audi Q7, cu numărul de înmatriculare *****. Potrivit înscrisurilor respective, bunurile au fost constituite în gaj pentru garantarea obligaţiilor rezultate din contractul de credit, fiind prevăzute condiţiile de păstrare şi de transmitere a acestora în posesia creditorului în cazul neexecutării obligaţiilor garantate. În certificatul de înmatriculare al automobilului Audi Q7 este indicat în calitate de proprietar Grosu Vitalie (f.d. 33–41).

La 29 mai 2022, administratorul O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a emis ordinul nr. 29/05 cu privire la modificarea cuantumului penalităţii contractuale de la 1% la 0,04% şi abrogarea începând cu 29.05.2022 a clauzelor din contractele de credit 5.5 sau după caz 5.6, înscrisul respectiv fiind prezentat în cadrul examinării cauzei (f.d.137).

Operaţiunile efectuate în cadrul executării contractului de credit ***** sunt reflectate în extrasul contului de credit anexat la dosar (f.d.42–52). În baza acestor operaţiuni, au fost întocmite tabelele de calcul al penalităţii, anexate la filele 53-54 şi 114-116 din dosar.

La 11 august 2025, O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a emis somaţia adresată lui Grosu Vasile şi Grosu Vitalie, prin care le-a solicitat achitarea datoriei indicate în cuantum de 421,12 euro, în termen de 15 zile de la recepţionare. În aceeaşi zi, creditorul a emis avize de executare adresate debitorului gajist Grosu Vasile, referitoare la mijloacele de transport constituite în gaj, solicitând executarea obligaţiei pecuniare garantate sau transmiterea benevolă a bunurilor în posesia creditorului. Ulterior, în Monitorul Oficial nr. 482-485 (9992-9995) din 12 septembrie 2025 a fost publicat anunţul privind intenţia creditorului de a exercita dreptul de gaj asupra bunurilor respective (f.d. 14–20).

La 24 septembrie 2025, O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a sesizat instanţa de judecată cu cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei. Ulterior, prin cererea de concretizare a pretenţiilor, înregistrată la dosar, cuantumul datoriei solicitate spre încasare a fost stabilit la 3.390,05 euro, compus din soldul restant al creditului de 2.145,88 euro, dobânda contractuală restantă de 639,79 euro pentru perioada iunie 2025 – martie 2026 şi penalitatea de 604,38 euro.

În ceea ce priveşte cheltuielile suportate în legătură cu examinarea cauzei, la dosar sunt anexate înscrisuri privind achitarea taxei de timbru în sumă de 200 lei şi a taxei de stat, inclusiv ordinul de plată nr. 265 din 23 septembrie 2025, în sumă de 265 lei, şi ordinul de plată nr. 683 din 16 martie 2026, în sumă de 721,57 lei. De asemenea, sunt prezentate factura fiscală seria EBB000250186 şi ordinul de plată nr. 267 din 23 septembrie 2025, care confirmă achitarea

sumei de 2.000 lei pentru asistenţă juridică, ordinul de plată nr. 246 din 5 septembrie 2025 şi factura nr. 2858 din aceeaşi dată, referitoare la publicarea anunţului în Monitorul Oficial, precum şi ordinul de plată nr. 331 din 21 octombrie 2025, prin care a fost achitată suma de 4.777,37 lei executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae (f.d.5–6, 10–11, 19–20, 72–73, 113).

V. <u>Probele pe care se întemeiază concluzia instanţei:</u>

Instanţa îşi întemeiază concluziile pe următoarele probe administrate în cauză:

- contractul de credit ***** din *****, încheiat între O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. şi Grosu Vasile, prin care se atestă acordarea creditului nebancar în sumă de 5.365 euro, pe un termen de 60 de luni, cu termenul final de rambursare la 24.05.2027, precum şi condiţiile contractuale privind dobânda anuală de 16%, dobânda anuală efectivă de 31,36%, valoarea totală plătibilă de 9.817,95 euro şi modalitatea de rambursare a creditului (f.d.21-23);

- dispoziţia de plată prin casă nr. 641, prin care se atestă eliberarea către Grosu Vasile a sumei de 109.718,01 lei, la data de *****, în temeiul contractului de credit ***** din aceeaşi dată, confirmând executarea de către creditor a obligaţiei de acordare a creditului (f.d.24);

- cererea depusă de Grosu Vasile către O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L., prin care acesta a solicitat acordarea creditului în sumă de 5.365 euro, pe o perioadă de 60 de luni, în scopul procurării unui automobil (f.d.25);

- declaraţia semnată de Grosu Vasile la *****, prin care acesta şi-a exprimat acceptarea clauzelor contractuale aferente contractului de credit ***** din ***** şi a declarat că obţine un venit lunar de 15.000 lei din salariul oficial (f.d.26);

- informaţiile precontractuale privind creditul acordat lui Grosu Vasile, care cuprind datele referitoare la condiţiile şi costurile creditului comunicate consumatorului în legătură cu încheierea contractului de credit (f.d.27);

- contractul de fidejusiune ***** din *****, încheiat între O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. şi Grosu Vitalie, prin care acesta din urmă şi-a asumat obligaţia de a răspunde total şi solidar cu Grosu Vasile pentru executarea obligaţiilor rezultate din contractul de credit ***** din *****, inclusiv obligaţia de executare în termen de 15 zile calendaristice de la notificarea creditorului (f.d.29-30);

- contractul de gaj ***** din *****, încheiat între O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. şi Grosu Vasile, având ca obiect autoturismul de marca Renault, model Megane, cu numărul de înmatriculare *****, evaluat de părţi la 100.000 lei, prin care a fost constituită garanţia mobiliară fără deposedare pentru asigurarea executării obligaţiilor rezultate din contractul de credit ***** din ***** (f.d.33-34);

- avizul de înregistrare a gajului şi confirmarea înregistrării acestuia, prin care se atestă înregistrarea gajului constituit asupra autoturismului Renault Megane, cu numărul de înmatriculare ***** (f.d.35-36);

- contractul de gaj ***** din *****, încheiat între O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. şi Grosu Vasile, având ca obiect autoturismul de marca Audi, model Q7, cu numărul de înmatriculare *****, evaluat de părţi la 200.000 lei, prin care a fost constituită garanţia mobiliară fără

deposedare pentru asigurarea executării obligaţiilor rezultate din contractul de credit ***** din ***** (f.d.37-38);

- avizul de înregistrare a gajului şi confirmarea înregistrării acestuia, prin care se atestă înregistrarea gajului constituit asupra autoturismului Audi Q7, cu numărul de înmatriculare ***** (f.d.39-40);

- copia certificatului de înmatriculare a autoturismului Audi Q7, cu numărul de înmatriculare *****, în care, în calitate de proprietar, este indicată persoana cu numele „Grosu Vitalie” (f.d.41);

- extrasul/raportul operaţiunilor efectuate pe contul de credit *****, care reflectă operaţiunile înregistrate pe contul aferent creditului acordat lui Grosu Vasile şi prezintă relevanţă pentru stabilirea plăţilor efectuate şi a soldului obligaţiei de rambursare (f.d.42-52);

- tabelul privind calculul penalităţii aferente contractului de credit ***** din *****, care cuprinde calculul penalităţii pretinse de creditor pentru întârzierea executării obligaţiilor contractuale (f.d.53-54, 114-116);

- somaţia din 11.08.2025, expediată în adresa lui Grosu Vasile şi Grosu Vitalie, prin care li s-a solicitat achitarea datoriei în sumă de 421,12 euro, în termen de 15 zile de la primirea acesteia, fiind informaţi despre continuarea calculării dobânzii contractuale şi a penalităţii, precum şi despre intenţia creditorului de a recurge la executarea bunurilor gajate şi/sau de a se adresa în instanţa de judecată (f.d.14);

- avizul de executare din 11.08.2025, emis de administratorul O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L., Papanaga Andrei, prin care s-a solicitat debitorului gajist Grosu Vasile executarea obligaţiei pecuniare garantate în termen de 10 zile sau transmiterea în posesia creditorului gajist a autoturismului Renault Megane, cu numărul de înmatriculare *****, în vederea exercitării dreptului de gaj (f.d.15);

- avizul de executare din 11.08.2025, emis de administratorul O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L., Papanaga Andrei, prin care s-a solicitat debitorului gajist Grosu Vasile executarea obligaţiei pecuniare garantate în termen de 10 zile sau transmiterea în posesia creditorului gajist a autoturismului Audi Q7, cu numărul de înmatriculare *****, în vederea exercitării dreptului de gaj (f.d.16);

- extrasul din Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 482–485 (9992–9995) din 12.09.2025, prin care se atestă publicarea anunţului creditorului gajist O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. privind intenţia de exercitare a dreptului de gaj asupra bunurilor constituite în garanţie şi solicitarea adresată debitorilor gajişti Grosu Vasile şi Grosu Vitalie de a se prezenta la sediul companiei pentru ridicarea avizului de executare a gajului (f.d.17);

- ordinul de plată nr. 246 din 05.09.2025 şi factura nr. 2858 din aceeaşi dată, prin care se atestă achitarea de către O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a sumei de 1.305 lei pentru publicarea anunţului în Monitorul Oficial al Republicii Moldova (f.d.19-20);

- ordinul nr. 29/05 din 29.05.2022, emis de administratorul O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L., prin care se atestă modificarea cuantumului penalităţii contractuale de la 1% la 0,04% şi abrogarea unor clauze din contractele de credit (f.d.137);

- ordinul de plată nr. 266 din 23.09.2025, prin care se atestă achitarea de către O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru (f.d.5);

- ordinul de plată nr. 265 din 23.09.2025, prin care se atestă achitarea de către O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a sumei de 265 lei cu titlu de taxă de stat (f.d.6);

- ordinul de plată nr. 683 din 16.03.2026, prin care se atestă achitarea de către O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a sumei de 721,57 lei cu titlu de taxă de stat (f.d.113);

- factura fiscală seria/nr. EBB000250186 din 23.09.2025 şi ordinul de plată nr. 267 din aceeaşi dată, prin care se atestă achitarea de către O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a sumei de 2.000 lei pentru serviciile de asistenţă juridică prestate de avocatul Morăraşu Eugeniu, în temeiul contractului nr. 15 din 01.07.2022 (f.d.10-11);

- borderoul de calcul al cheltuielilor de executare nr. DEX251009008X69-18620, întocmit de executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae, prin care se stabileşte suma de 4.777,37 lei pentru serviciile prestate în cadrul procedurii de executare (f.d.72);

- ordinul de plată nr. 331 din 21.10.2025, prin care se atestă achitarea de către O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. a sumei de 4.777,37 lei către executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae, pentru procedura de executare (f.d.73).

VI. <u>Argumentele privind respingerea unor probe:</u>

În cadrul examinării cauzei, instanţa nu a dispus respingerea sau înlăturarea vreunui mijloc de probă administrat în proces. Înscrisurile prezentate de participanţii la proces au fost examinate şi apreciate în ansamblu, în raport cu obiectul acţiunii iniţiale şi al cererii reconvenţionale, relevanţa acestora urmând a fi determinată în cadrul aprecierii probelor şi al soluţionării pretenţiilor deduse judecăţii.

VII. <u>Legile de care se călăuzeşte instanţa şi admisibilitatea acţiunii:</u>

Apreciind probele administrate în cauză în raport cu normele legale incidente, instanţa ajunge la concluzia că acţiunea înaintată de O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. privind încasarea datoriei este întemeiată şi urmează a fi admisă, iar cererea reconvenţională înaintată de Grosu Vasile privind constatarea caracterului abuziv şi declararea nulităţii unor clauze contractuale este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă.

Instanţa se va raporta, de asemenea, la dispoziţiile normelor legale pertinente aplicabile raportului juridic dedus judecăţii:

Art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă:

”(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.”

Art. 12 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

”(1) Instanţa judecătorească soluţionează cauzele civile în temeiul Constituţiei Republicii Moldova, al tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte, al hotărîrilor şi deciziilor Curţii Europene a Drepturilor Omului, al hotărîrilor Curţii Constituţionale, al legilor organice şi ordinare, al hotărîrilor Parlamentului, al decretelor Preşedintelui

Republicii Moldova, al hotărîrilor şi ordonanţelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorităţi administrative centrale şi ale autorităţilor administraţiei publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanţa aplică uzanţele dacă acestea nu contravin ordinii publice şi bunelor moravuri."

Art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă:
"(1) Instanţa trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicaţiile părţilor şi intervenienţilor, depoziţiile martorilor, concluziile expertului, consultaţiile şi explicaţiile specialistului, să ia cunoştinţă de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărîrea numai în temeiul circumstanţelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în şedinţă de judecată."

Art. 117 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă:
"(1) Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.
(2) În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor."

Art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă:
"(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate."

Art. 121 din Codul de procedură civilă:
"Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului."

Art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă:
"(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege."

Art. 239 Codul de procedură civilă:

”Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.”

Art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă:
”(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.”
Art.9 alin. (1), şi alin. (2), lit. a) Cod civil:
”(1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.
(2) Drepturile şi obligaţiile civile apar:
a) din contracte şi din alte acte juridice;”

Art.10 alin. (1) Cod civil:
”(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.”

Art.11 alin. (1) Cod civil:
”(1) Buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.”

Art. 15 alin. (1) Cod civil:
”(1) Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.”

Art.329 Cod civil:
”(1) În contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie).
(2) Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.”

Art.774 alin. (1) Cod civil:
”(1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.”

Art.775 alin. (1) Cod civil:
”(1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.”

Art. 776 Cod civil:
”Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.”

Art. 858 alin. (2) Cod civil:
”(2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.”

Art.864 alin. (1), alin. (2) şi alin. (4) Cod civil:
”(1) Chiar dacă, în favoarea debitorului, este stabilit un anumit termen de executare, creditorul poate pretinde executarea imediată a obligaţiei în cazul în care debitorul se află în incapacitate de plată sau a redus garanţiile convenite anterior, sau în genere nu le-a putut prezenta, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.
(2) În cazul în care obligaţia pecuniară urmează a fi executată în rate, creditorul poate pretinde executarea imediată a ratelor neajunse la scadenţă dacă:
a) a survenit unul din cazurile prevăzute la alin.(1);
b) o rată rămîne neplătită, total sau parţial, mai mult de 45 de zile de la scadenţa acesteia;
c) pe parcursul oricărei perioade de 12 luni consecutive, trei sau mai multe rate nu au fost plătite integral la scadenţă;
d) sînt întrunite condiţiile care îl îndreptăţesc pe creditor să recurgă la rezoluţiune pentru neexecutare a contractului din care rezultă obligaţia pecuniară.
(4) Orice clauză contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul debitorului consumator este lovită de nulitate absolută.”

Art. 901 alin. (1), lit. a) Cod civil:
”(1) Atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa:
a) să ceară executarea silită a obligaţiei;”

Art.942 alin. (1) şi alin. (4) Cod civil:
”(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

(4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere.

Art.947 alin. (1), alin. (2) şi alin. (3) Cod civil:
”(1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).
(2) Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă.
(3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.”

Art. 949 Cod civil:
”(1) Dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii. Nu se poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei.
(2) Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă).
(3) În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.”

Art. 992 alin. (1) şi alin. (2) Cod civil:
”(1) Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.
(2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.”

Art. 993 alin. (1) şi alin. (2) Cod civil:
”(1) Oricine îşi poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel.
(2) Părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.”

Art.1027 alin. (1) Cod civil:

”(1) Contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale.”

Art.1242 alin. (1) Cod civil:
”(1) Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.”

Art. 1247 alin. (1) Cod civil:
”(1) Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.”

Art.1248 alin. (1) Cod civil:
”(1) În cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispoziţiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.”

Art.1071 Cod civil:
”(1) Persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură.
(2) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.”

Art.1072 alin. (1) Cod civil:
”(1) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.”

Art.1075 Cod civil:
”(1) La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 şi 1074 se va ţine cont de:
a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art.1071;
b) natura obiectului contractului;
c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului;
d) celelalte clauze contractuale; şi
e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

(2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.
(3) În cazul contractelor de asigurări, clauzele care definesc sau care delimitează în mod clar riscul asigurat şi limitele răspunderii asigurătorului nu se supun evaluării în măsura în care aceste restricţii sînt luate în considerare la calcularea primei plătite de către consumator. Cu toate acestea, clauzele privitoare la procedura care trebuie urmată de fiecare dintre părţi după producerea cazului asigurat sînt supuse evaluării caracterului abuziv."

Art.1076 alin. (1) – (3) Cod civil:
"(1) Clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.
(2) Această nulitate de protecţie operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă.
(3) În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanţa de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu."

Art.1763 Cod civil:
"(1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.
(2) Contractul de credit se încheie în scris.
(3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.
(4) Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, alte organizaţii care acordă credite în baza legii, precum şi împrumuturilor acordate prin intermediul platformelor de finanţare participativă."

Art. 3 din Legea cu privire la organizaţiile de creditare nebancară nr.1 din 16 martie 2018:
"*credit (credit nebancar)* – angajament de a acorda bani ca împrumut cu condiţia rambursării acestora, a plăţii dobînzii şi/sau a altor plăţi aferente; prelungire a termenului de rambursare a datoriei; angajament de a achiziţiona o creanţă sau alte drepturi de a efectua o plată de către organizaţia de creditare nebancară;"

Art. 5 alin. (3) din Legea cu privire la organizaţiile de creditare nebancară nr.1 din 16 martie 2018:
”(3) La desfăşurarea activităţii de creditare nebancară, organizaţiile de creditare nebancară respectă prevederile Legii nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori şi ale legislaţiei cu privire la prevenirea şi combaterea spălării banilor şi a finanţării terorismului.”

Art. 5 alin. (1), (2), (3) şi (8) din Legea nr.202 privind contractile de credit pentru consumatori:
(1) Creditorul şi, dacă este cazul, intermediarul de credit furnizează consumatorului, în baza clauzelor şi a condiţiilor de creditare oferite de către creditor, precum şi, după caz, a preferinţelor exprimate şi a informaţiilor furnizate de către consumator, informaţiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit.
(2) Informaţiile precontractuale sînt furnizate:
a) cu suficient timp înainte, dar cel puţin cu 15 zile calendaristice înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă. Perioada de 15 zile poate fi redusă cu acordul scris al consumatorului;
b) imprimate pe hîrtie sau pe un alt suport durabil, redactate într-un limbaj clar şi lizibil, cu caractere de aceeaşi dimensiune. În cazul în care informaţiile sînt redactate pe hîrtie, culoarea de fond a hîrtiei pe care este redactat formularul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat;
c) prin intermediul formularului prezentat în anexa nr. 1.
(3) Informaţiile precontractuale cuprind:
a) tipul de credit;
b) numele/denumirea şi domiciliul/sediul creditorului, precum şi, după caz, cele ale intermediarului de credit implicat;
c) valoarea totală a creditului şi condiţiile care reglementează tragerea creditului;
d) durata contractului de credit;
e) în cazul unui credit acordat sub forma unei amînări la plată pentru un anumit bun sau serviciu şi în cazul contractelor de credit legate, bunul sau serviciul respectiv şi preţul de achiziţie al acestuia;
f) rata dobînzii aferente creditului, condiţiile de aplicare a ratei dobînzii aferente creditului şi, unde este cazul, orice indice de referinţă aplicabil ratei iniţiale a dobînzii aferente creditului, precum şi termenele, procedurile şi condiţiile în care variază rata dobînzii aferente creditului; în cazul în care se aplică rate diferite ale dobînzii aferente creditului în circumstanţe diferite, se specifică informaţiile menţionate privind toate ratele aplicabile;
g) dobînda anuală efectivă şi valoarea totală plătibilă de către consumator, ilustrate prin intermediul unui exemplu reprezentativ care menţionează toate ipotezele folosite pentru calculul ratei respective; în cazul în care consumatorul a informat creditorul în legătură cu

una sau mai multe componente ale creditului preferat, precum durata contractului de credit şi valoarea totală a creditului, creditorul trebuie să ia în considerare aceste componente; în cazul în care un contract de credit prevede modalităţi de tragere diferite, cu costuri diferite sau cu rate ale dobînzii aferente creditului diferite, şi creditorul foloseşte ipoteza de la pct. 2 lit. c) din anexa nr. 2, acesta trebuie să indice faptul că aplicarea altor mecanisme de tragere pentru acest tip de contract de credit poate avea drept rezultat aplicarea unei dobînzi anuale efective mai mari;

h) suma, numărul şi frecvenţa plăţilor care vor fi efectuate de către consumator şi, dacă este cazul, ordinea în care plăţile vor fi alocate, pentru rambursare, diferitelor solduri restante fixate la rate diferite ale dobînzii aferente creditului;

i) unde este cazul, costurile de administrare a unuia sau mai multor conturi care înregistrează atît operaţiunile de plată, cît şi tragerile din credit, cu excepţia cazului în care deschiderea unui cont este opţională, costurile pentru utilizarea unui mijloc de plată, atît pentru operaţiuni de plată, cît şi pentru trageri din credit, orice alte costuri rezultînd din contractul de credit, precum şi condiţiile în care aceste costuri pot fi modificate;

j) dacă este cazul, informaţia privind obligativitatea consumatorului de a plăti taxe notariale la încheierea contractului de credit;

k) obligaţiile referitoare la încheierea unui contract privind un serviciu accesoriu aferent unui contract de credit, în special o poliţă de asigurare, în cazul în care obţinerea creditului sau obţinerea creditului conform clauzelor şi condiţiilor prezentate este condiţionată de încheierea unui contract privind acest serviciu;

l) rata dobînzii aplicabilă în cazul ratelor restante, măsurile pentru ajustarea acesteia şi, unde este cazul, mărimea penalităţilor aplicate în caz de neachitare;

m) o avertizare privind consecinţele neefectuării plăţilor;

n) unde este cazul, garanţiile solicitate;

o) dreptul de revocare;

p) dreptul de rambursare anticipată, dacă acesta există, şi, dacă este cazul, informaţii privind dreptul creditorului la compensaţie şi modul în care aceasta va fi stabilită în conformitate cu art. 20;

q) dreptul consumatorului de a fi informat gratuit, în conformitate cu art. 9 alin. (2), asupra rezultatului consultării bazei de date realizate pentru evaluarea bonităţii sale;

r) dreptul consumatorului de a primi, la cerere şi gratuit, un exemplar al proiectului de contract de credit. Această dispoziţie nu se aplică în cazul în care, în momentul cererii, creditorul nu doreşte să încheie contractul de credit cu consumatorul;

s) dacă este cazul, termenul pe parcursul căruia informaţiile precontractuale au forţă obligatorie pentru creditor.

(8) Creditorii şi, unde este cazul, intermediarii de credit oferă consumatorului explicaţii corespunzătoare, pentru a-i permite să evalueze dacă contractul de credit propus este adaptat la nevoile sale şi la situaţia sa financiară, unde este cazul, prin explicarea:

a) informaţiilor precontractuale care sînt furnizate conform alin. (1)–(3);

b) caracteristicilor esenţiale ale produselor propuse (rata dobînzii, numărul de comisioane, costurile creditului, condiţiile rambursării anticipate, valoarea totală de plătit), precum şi a consecinţelor neonorării clauzelor contractuale;
c) costurilor incluse în costul total al creditului pentru consumator (costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare).”

Art. 10 alin. (1) şi şi alin. (3) lit. f), g), h), k), l), m), p) şi r) din Legea nr.202 privind contractile de credit pentru consumatori:
”(1) Contractele de credit sînt redactate într-un limbaj clar şi lizibil, cu caractere de aceeaşi dimensiune, pe hîrtie sau pe un alt suport durabil.
(3) Contractul de credit specifică în mod clar şi concis:
f) rata dobînzii aferente creditului, condiţiile care reglementează aplicarea ratei dobînzii aferente creditului şi, unde este cazul, orice indice de referinţă aplicabil ratei iniţiale a dobînzii aferente creditului, precum şi termenele, procedurile şi condiţiile în care variază rata dobînzii aferente creditului şi, în cazul în care se aplică rate diferite ale dobînzii aferente creditului în circumstanţe diferite, se specifică informaţiile menţionate privind toate ratele aplicabile;
g) dobînda anuală efectivă şi valoarea totală plătibilă de către consumator, indicate în mod evidenţiat (cu caractere aldine) şi calculate la momentul încheierii contractului de credit; se menţionează toate ipotezele folosite pentru calculul acestei rate;
h) suma, numărul şi frecvenţa plăţilor care urmează să fie efectuate de către consumator şi, dacă este cazul, ordinea în care plăţile vor fi alocate, pentru rambursare, diferitelor solduri restante fixate la rate diferite ale dobînzii aferente creditului;
k) unde este cazul, costurile de administrare a unuia sau mai multor conturi care înregistrează atît operaţiunile de plată, cît şi tragerile din credit, cu excepţia cazului în care deschiderea unui cont este opţională, costurile pentru utilizarea unui mijloc de plată, atît pentru operaţiuni de plată, cît şi pentru trageri din credit, orice alte costuri rezultînd din contractul de credit, precum şi condiţiile în care aceste costuri pot fi modificate;
l) rata dobînzii, în cazul plăţilor expirate, aplicabilă la data încheierii contractului de credit, măsurile pentru ajustarea acesteia şi, dacă este cazul, orice penalităţi datorate în caz de neplată;
m) o avertizare privind consecinţele neefectuării plăţilor;
p) dreptul de revocare, termenul în care acel drept poate fi exercitat şi alte condiţii pentru exercitarea acestuia, inclusiv informaţii privind obligarea consumatorului de a plăti creditul sau partea de credit trasă şi dobînda în conformitate cu art. 18 alin. (3) lit. b), precum şi cuantumul dobînzii plătibile pe zi;
r) dreptul de rambursare anticipată, procedura de rambursare anticipată, precum şi, dacă este cazul, informaţii privind dreptul creditorului la compensaţie şi modul în care va fi determinată această compensaţie;”

Art. 15 alin. (7) lit. a)-b) şi alin. (9) din Legea nr.202 privind contractile de credit pentru consumatori:
”(7) Se interzice:
a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator;
b) stabilirea costului total al creditului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv (sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar), credit care nu este destinat achiziţionării, construcţiei sau renovării (modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a creditului respectiv.
(9) În cazul încălcării prevederilor alin. (7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.”

Art. 18 alin. (1)-(2) din Legea nr.202 privind contractile de credit pentru consumatori:
”(1) Consumatorul are la dispoziţie un termen de 14 zile calendaristice în care poate revoca contractul de credit fără a invoca motive.
(2) Termenul de revocare prevăzut la alin. (1) începe să curgă:
a) de la data încheierii contractului de credit; sau
b) de la data la care consumatorului îi sînt aduse la cunoştinţă clauzele şi condiţiile contractuale şi informaţiile prevăzute la art. 10, în cazul în care ziua respectivă este ulterioară celei la care se face referire la lit. a) din prezentul alineat.”

Art. 24 alin. (4) din Legea nr. 202/2013 din Legea nr.202 privind contractile de credit pentru consumatori:
”(4) La încetarea contractului de credit, creditorul oferă consumatorului gratuit, la cererea expresă a acestuia, un document care atestă faptul că au fost stinse toate obligaţiile părţilor decurgînd din contractul respectiv. Orice notificare pe care creditorul o face consumatorului trebuie să fie semnată, datată şi înregistrată.”

MOTIVAREA:
Asupra acţiunii iniţiale

Examinând pretenţiile formulate de O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. în raport cu materialele cauzei, instanţa constată că între părţi s-a stabilit un raport juridic obligaţional în temeiul contractului de credit ***** din 24 mai 2022, prin care creditorul s-a obligat să acorde lui Grosu Vasile un credit în valoare de 5.365 euro, pentru o perioadă de 60 de luni, cu scadenţa finală la 24 mai 2027, iar debitorul şi-a asumat obligaţia de restituire a sumei primite, achitarea dobânzii şi a celorlalte plăţi convenite, în condiţiile şi la termenele stabilite prin contract şi graficul de rambursare.

Potrivit art. 1763 alin. (1) Cod civil, prin contractul de credit, creditorul se obligă să pună la dispoziţia debitorului o sumă de bani, cu condiţia rambursării acesteia, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente. Totodată, art. 1764 alin. (1) Cod civil permite părţilor să convină asupra unei dobânzi fixe sau flotante, iar art. 1765 Cod civil admite stabilirea unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Din înscrisurile administrate rezultă că O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. şi-a executat obligaţia principală, acordând lui Grosu Vasile suma de 5 365 euro. Acordarea creditului este confirmată prin ordinul de plată nr. 641 din 24 mai 2022, prin care a fost eliberată suma de 109 718,01 lei, precum şi prin extrasul de cont anexat la dosar. Aceste înscrisuri confirmă transmiterea efectivă a mijloacelor băneşti către debitor, fără ca acesta să fi contestat primirea creditului.

În schimb, obligaţia de rambursare a creditului nu a fost executată integral. Graficul de rambursare, coroborat cu extrasul de cont, atestă efectuarea plăţilor până în luna iunie 2025, fără ca ulterior să fie înregistrate achitări care să diminueze soldul principal. Soldul creditului rămas spre rambursare constituie 2 145,88 euro, sumă care rezultă din graficul contractual şi din operaţiunile reflectate în evidenţa contului.

Apărarea debitorului nu este susţinută de înscrisuri care să confirme stingerea, integrală sau parţială, a soldului principal solicitat. Or, potrivit regulilor generale privind executarea obligaţiilor, debitorul este ţinut să execute prestaţia asumată în modul, la termenul şi în condiţiile stabilite de contract, iar neexecutarea obligaţiei pecuniare atrage consecinţele prevăzute de lege şi de convenţia părţilor.

În ceea ce priveşte exigibilitatea întregului sold al creditului, instanţa constată că graficul prevedea achitarea creditului în rate lunare, prima rată fiind scadentă la 24 iunie 2022. Începând cu luna iunie 2025, debitorul nu a mai executat corespunzător obligaţiile de plată, iar restanţa a continuat să existe pe parcursul lunilor următoare.

Potrivit art. 864 alin. (2) Cod civil, în condiţiile stabilite de lege, creditorul poate solicita executarea imediată a obligaţiei înainte de termen atunci când debitorul nu îşi execută obligaţiile de plată în condiţiile prevăzute de norma respectivă. În speţă, întârzierea la achitarea ratelor a depăşit termenul de 45 de zile, iar până la data înaintării acţiunii se acumulaseră mai multe rate neachitate. Totodată, art. 15 alin. (10) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori permite creditorului să solicite executarea silită a părţii neachitate din valoarea

totală a creditului, inclusiv prin adresarea în instanţa de judecată, doar în cazul în care termenul plăţilor restante depăşeşte 90 de zile de la data scadenţei acestora.

În prezenta cauză, prima rată restantă a ajuns la scadenţă la 24 iunie 2025, iar acţiunea a fost depusă la 24 septembrie 2025, după expirarea termenului de 90 de zile. În aceste condiţii, creditorul era îndreptăţit să solicite executarea obligaţiei de rambursare a soldului rămas neachitat, iar cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat expres încasarea întregului sold, reprezintă manifestarea neechivocă a voinţei de a cere executarea anticipată a obligaţiei.

Un element suplimentar care confirmă caracterul justificat al demersului creditorului îl constituie somaţia din 11 august 2025, expediată debitorului şi fidejusorului, prin care aceştia au fost informaţi despre existenţa restanţei şi li s-a acordat un termen pentru achitarea acesteia, fiind avertizaţi asupra consecinţelor neexecutării. Creditorul nu a rămas în pasivitate, ci a întreprins măsuri de notificare şi de recuperare a creanţei înainte de sesizarea instanţei.

Nu poate fi acceptată apărarea referitoare la aplicarea art. 1769 şi art. 1770 Cod civil, în sensul că dobânda contractuală nu ar mai putea fi solicitată după rezoluţiunea contractului. Din conţinutul somaţiei şi al cererii de chemare în judecată nu rezultă că creditorul ar fi declarat rezoluţiunea contractului în condiţiile art. 1769 Cod civil. Creditorul a solicitat executarea obligaţiei de plată a soldului creditului ajuns anticipat la scadenţă, fără a declara încetarea raportului contractual prin rezoluţiune.

Or, accelerarea scadenţei obligaţiei de rambursare nu se confundă cu rezoluţiunea contractului. Prima produce efectul exigibilităţii anticipate a obligaţiei de plată, în timp ce rezoluţiunea presupune încetarea raportului contractual în condiţiile prevăzute de lege. În lipsa rezoluţiunii contractului, nu sunt incidente consecinţele prevăzute de art. 1770 alin. (1) Cod civil referitoare la imposibilitatea creditorului de a pretinde dobânda pe care ar fi obţinut-o după încetarea anticipată a contractului.

În aceste condiţii, creditorul este îndreptăţit să solicite dobânda contractuală aferentă perioadei în care obligaţia de plată a rămas neexecutată, în limitele convenţiei şi ale cadrului normativ aplicabil.

Cu referire la dobânda contractuală restantă în cuantum de 639,79 euro, instanţa constată că pct. 1.3 din contractul de credit stabileşte o rată fixă a dobânzii de 16% anual. Aceeaşi condiţie este reflectată în informaţiile precontractuale şi în graficul de rambursare, care indică o componentă lunară a dobânzii în cuantum de 71,53 euro. Contractul indică, de asemenea, dobânda anuală efectivă de 31,36% şi valoarea totală plătibilă de către consumator de 9 817,95 euro.

Calculul prezentat de creditor pentru perioada solicitată are la bază componentele lunare ale dobânzii prevăzute în graficul contractual. Astfel, pentru cele nouă componente lunare incluse în calculul concretizat, dobânda constituie 643,77 euro, din care a fost dedusă plata de 3,98 euro reflectată în extrasul de cont la 24 iunie 2025, rezultând suma restantă de 639,79 euro. Această modalitate de determinare este concordantă cu graficul de rambursare anexat contractului şi cu evidenţa plăţilor efectuate de debitor.

Referitor la poziţia Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare potrivit căreia dobânda ar urma să fie calculată la soldul creditului rămas neachitat, instanţa constată că interpretarea normei trebuie realizată prin raportare la legea aplicabilă la momentul încheierii contractului. La data de 24 mai 2022, noţiunea de rată a dobânzii aferente creditului, prevăzută la art. 3 din Legea nr. 202/2013, era definită ca rată exprimată procentual şi aplicată anual sumei trase din credit.

Modificarea ulterioară a acestei definiţii prin Legea nr. 189/2025, prin substituirea sintagmei „sumei trase din credit” cu sintagma „suma nerambursată din credit”, nu poate fi aplicată retroactiv pentru a modifica natura şi întinderea obligaţiilor asumate prin contractul încheiat la 24 mai 2022. Potrivit art. 7 alin. (4) Cod civil, legea nouă nu afectează condiţiile de constituire şi nici efectele juridice deja produse ale situaţiilor juridice constituite anterior intrării sale în vigoare, iar dispoziţiile tranzitorii ale Legii nr. 189/2025 prevăd aplicarea contractelor anterioare doar a regulii speciale indicate la art. XVI alin. (3) din această lege.

În consecinţă, aprecierea dobânzii aferente contractului din litigiu trebuie realizată prin raportare la redacţia normei aplicabilă la data încheierii acestuia, iar nu prin aplicarea retroactivă a unei definiţii introduse ulterior. Referinţa CNPF este relevantă sub aspectul atribuţiilor de supraveghere ale Comisiei, însă concluzia sa asupra bazei de calcul nu înlocuieşte analiza instanţei asupra legii aplicabile în timp şi a clauzelor concrete ale contractului.

În ceea ce priveşte penalitatea contractuală în cuantum de 604,38 euro, instanţa constată că pct. 2.4 din contract stabileşte obligaţia debitorului de a achita, pentru încălcarea graficului de rambursare, o penalitate de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere. Clauza este inserată în contractul semnat de părţi şi este reflectată în informaţiile precontractuale furnizate debitorului.

Potrivit art. 947 Cod civil, clauza penală reprezintă o evaluare convenţională şi anticipată a prejudiciului cauzat creditorului prin neexecutarea obligaţiei. Aceasta are caracter accesoriu obligaţiei principale şi devine exigibilă odată cu neexecutarea prestaţiei garantate. În speţă, neexecutarea obligaţiei de achitare a ratelor la scadenţă este confirmată prin extrasul de cont şi prin graficul de rambursare.

Cuantumul penalităţii a fost determinat de creditor în baza ratei contractuale de 0,04% pe zi, conform tabelului de calcul anexat cererii de concretizare a pretenţiilor, pentru perioada indicată în acel calcul. Rata aplicată nu depăşeşte plafonul prevăzut de art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013, în redacţia aplicabilă după intrarea în vigoare a Legii nr. 93/2022, care limitează celelalte plăţi aferente creditului la 0,04% din valoarea totală a creditului pentru o zi de utilizare efectivă.

Este relevant şi faptul că creditorul nu solicită penalitatea de 1% pe zi prevăzută iniţial în pct. 5.6 din contract, ci doar penalitatea de 0,04% indicată la pct. 2.4. Ordinul intern nr. 29/05 din 29 mai 2022, prezentat la dosar, confirmă modificarea clauzei referitoare la penalitate în sensul reducerii acesteia la 0,04% şi abrogarea clauzei care prevedea penalitatea de 1% pe zi.

În aceste condiţii, nu poate fi reţinută susţinerea că creditorul ar pretinde cumulativ penalităţi de 1% şi de 0,04% pe zi. Calculul prezentat în cauză priveşte exclusiv penalitatea de 0,04%, în limitele indicate în contract şi în tabelul anexat cererii de concretizare.

La aprecierea caracterului proporţional al penalităţii, instanţa are în vedere nu doar procentul zilnic, ci şi durata întârzierii, valoarea creditului, natura obligaţiei încălcate şi limitele instituite de legislaţia specială. Rata de 0,04% pe zi nu depăşeşte plafonul legal, iar penalitatea pretinsă nu reprezintă o sancţiune de 1% pe zi, de 25 de ori mai mare decât limita prevăzută de lege. În aceste circumstanţe, nu se constată un caracter vădit disproporţionat al penalităţii solicitate.

Poziţia Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare este apreciată în ansamblul materialelor cauzei. Comisia a indicat că, la 29 iulie 2022, soldul creditului constituia 5 186,16 euro, iar perioada rămasă până la scadenţa finală era de 1 760 de zile. În baza formulei tranzitorii prevăzute de art. V din Legea nr. 93/2022, Comisia a calculat o limită de referinţă de 16 155,93 euro şi a menţionat că plăţile efectuate după 29 iulie 2022, în cuantum de 5 798,79 euro, împreună cu creanţa solicitată, nu depăşesc limita calculată.

Totodată, Comisia a constatat că rata dobânzii, comisionul unic şi penalitatea sunt indicate atât în contractul de credit, cât şi în informaţiile precontractuale. Aceste constatări sunt relevante pentru examinarea transparenţei condiţiilor contractuale şi a respectării limitelor legale, însă nu substituie aprecierea instanţei asupra caracterului abuziv al fiecărei clauze.

În privinţa răspunderii fidejusorului Grosu Vitalie, instanţa constată că la 24 mai 2022 între O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. şi Grosu Vitalie a fost încheiat contractul de fidejusiune *****, prin care acesta şi-a asumat obligaţia de a răspunde total şi solidar cu debitorul principal pentru executarea obligaţiilor rezultate din contractul de credit ***** din aceeaşi dată.

Potrivit clauzelor contractului de fidejusiune, răspunderea fidejusorului cuprinde nu doar restituirea creditului, ci şi achitarea dobânzilor, dobânzilor de întârziere, penalităţilor, precum şi a cheltuielilor judiciare şi extrajudiciare suportate pentru recuperarea creanţei. Astfel, întinderea obligaţiei asumate de fidejusor este determinată prin contract şi corespunde dispoziţiilor art. 1637 Cod civil, iar caracterul solidar al răspunderii rezultă din clauza expresă a contractului şi din art. 1640 Cod civil.

Nici argumentul referitor la neinformarea fidejusorului nu conduce la înlăturarea răspunderii acestuia. Din materialele cauzei rezultă că Grosu Vitalie a semnat informaţiile precontractuale privind fidejusiunea şi declaraţia prin care a confirmat că a fost informat despre efectele generale şi riscurile concrete ale obligaţiei asumate. În declaraţia respectivă, fidejusorul a solicitat reducerea termenului de furnizare a informaţiei de la 5 zile la o zi.

În ceea ce priveşte consultaţia independentă prevăzută de art. 1663 Cod civil, obligaţia creditorului de a asigura o asemenea consultaţie este condiţionată de existenţa unei relaţii de încredere între debitor şi fidejusor, cunoscută sau care trebuia să fie cunoscută creditorului, precum şi de împrejurările care indică un risc semnificativ pentru fidejusor. În speţă, materialele cauzei nu confirmă existenţa unei asemenea relaţii şi nici faptul că creditorul ar fi cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască împrejurări care să impună în mod necesar o consultaţie independentă.

Identitatea numelui de familie şi domicilierea în aceeaşi localitate nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a demonstra natura relaţiei dintre debitor şi fidejusor şi existenţa condiţiilor

speciale prevăzute de art. 1663 Cod civil. De asemenea, nu rezultă că fidejusorul ar fi invocat personal nulitatea sau anularea fidejusiunii în condiţiile normei menţionate.

În plus, creditorul a expediat la 11 august 2025 notificarea privind neexecutarea obligaţiilor atât debitorului principal, cât şi fidejusorului. Notificarea a indicat existenţa restanţei şi consecinţele neexecutării, iar termenul de 15 zile prevăzut la pct. 3 din contractul de fidejusiune a expirat fără ca obligaţiile să fie executate. Nu s-a demonstrat că intervalul dintre apariţia restanţei şi notificarea fidejusorului ar fi produs acestuia un prejudiciu care să justifice reducerea obligaţiei garantate, în sensul art. 1642 Cod civil.

În aceste circumstanţe, contractul de fidejusiune produce efecte juridice, iar Grosu Vitalie răspunde solidar cu Grosu Vasile pentru obligaţiile garantate, în limitele asumate prin contract.

În consecinţă, suma totală restantă solicitată de O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L., compusă din soldul principal de 2 145,88 euro, dobânda contractuală restantă de 639,79 euro şi penalitatea de 604,38 euro, constituie 3 390,05 euro. Creanţa este determinată, exigibilă şi confirmată prin contractul de credit, graficul de rambursare, extrasul de cont şi calculele anexate cererii de concretizare. În lipsa unor dovezi privind stingerea obligaţiei sau existenţa unor împrejurări care să înlăture răspunderea pârâţilor, pretenţia de încasare solidară a acestei sume este întemeiată.

Asupra cererii reconvenţionale

Prin cererea reconvenţională, Grosu Vasile, reprezentat de avocatul Bălănuţă Ion, solicită constatarea caracterului abuziv şi declararea nulităţii absolute a clauzelor prevăzute la pct. 1.3, pct. 2.5 şi pct. 2.4 din contractul de credit ***** din 24 mai 2022, referitoare la dobânda contractuală de 16% anual, comisionul unic de acordare de 3% şi penalitatea de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere.

Instanţa constată că raportul juridic dintre părţi este unul încheiat între un profesionist, organizaţie de creditare nebancară, şi un consumator, persoană fizică ce a contractat creditul în scopul procurării unui automobil. În consecinţă, examinarea clauzelor contestate se realizează atât prin prisma dispoziţiilor generale ale Codului civil privind nulitatea şi clauzele abuzive, cât şi prin raportare la normele speciale ale Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

Potrivit art. 1072 alin. (1) Cod civil, o clauză contractuală care nu a fost negociată individual este abuzivă dacă, în detrimentul consumatorului şi contrar cerinţelor bunei-credinţe, creează un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract. În acelaşi timp, art. 1071 Cod civil impune ca termenii contractuali să fie redactaţi într-un limbaj clar şi inteligibil, astfel încât consumatorul să poată înţelege consecinţele economice şi juridice ale asumării lor.

Instanţa nu întemeiază concluzia asupra caracterului neabuziv al clauzelor exclusiv pe faptul că debitorul a semnat contractul. Semnarea unui contract de adeziune nu demonstrează, prin ea însăşi, negocierea individuală a fiecărei clauze. Totuşi, lipsa negocierii individuale nu determină automat caracterul abuziv al tuturor prevederilor contractuale, fiind necesară

verificarea condiţiilor stabilite de art. 1072 Cod civil şi a criteriilor prevăzute de art. 1075 şi art. 1077 Cod civil.

În acest sens, este relevantă abordarea Curţii Supreme de Justiţie expusă în încheierea din 20 noiembrie 2024, dosarul nr. 2ra-386/23, potrivit căreia instanţa trebuie să examineze distinct fiecare clauză contestată, să stabilească scopul plăţii, existenţa contraprestaţiei şi efectul economic al clauzei asupra consumatorului. Simpla semnare a contractului sau indicarea unor comisioane în informaţiile precontractuale nu dispensează instanţa de această analiză.

În speţă, contractul de credit şi informaţiile precontractuale indică în mod expres suma acordată, durata creditului, rata dobânzii, dobânda anuală efectivă, comisionul unic, penalitatea şi valoarea totală plătibilă. Graficul de rambursare detaliază componenta principală şi componenta dobânzii pentru fiecare rată lunară. În plus, din declaraţia semnată de Grosu Vasile rezultă că acesta a solicitat reducerea termenului de furnizare a informaţiilor precontractuale de la 15 zile la o zi, posibilitate prevăzută de art. 5 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 202/2013, în cazul exprimării acordului scris al consumatorului.

Faptul că informaţiile precontractuale şi contractul poartă aceeaşi dată nu demonstrează, prin el însuşi, că informaţiile au fost furnizate simultan cu semnarea contractului sau că debitorului i-a fost imposibil să le examineze. În dosar nu există probe care să confirme că Grosu Vasile ar fi fost împiedicat să ia cunoştinţă de condiţiile creditului ori că informaţiile esenţiale i-ar fi fost ascunse. Totodată, declaraţia semnată de acesta este apreciată ca probă a recepţionării informaţiilor, fără a fi considerată dovadă suficientă a negocierii individuale a clauzelor.

Referitor la clauza de la pct. 1.3, prin care părţile au stabilit dobânda contractuală de 16% anual, instanţa constată că aceasta constituie o componentă a preţului creditului, iar cuantumul său a fost indicat expres atât în contract, cât şi în informaţiile precontractuale. Consumatorului i-au fost comunicate şi dobânda anuală efectivă de 31,36%, precum şi valoarea totală plătibilă de 9 817,95 euro.

Potrivit art. 1075 alin. (2) Cod civil, evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu se poate referi la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei faţă de serviciile furnizate în schimbul acestora, în cazul în care a fost respectată obligaţia de transparenţă prevăzută la art. 1071 Cod civil. Această excludere nu înlătură controlul respectării normelor imperative privind limitele dobânzii şi ale costului total al creditului, însă împiedică substituirea aprecierii părţilor asupra preţului cu o apreciere pur subiectivă asupra oportunităţii cuantumului convenit.

În speţă, rata dobânzii de 16% anual nu depăşeşte plafonul de 50% prevăzut de art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013, în redacţia aplicabilă după modificările introduse prin Legea nr. 93/2022. De asemenea, dobânda anuală efectivă de 31,36% şi valoarea totală plătibilă au fost indicate în documentele contractuale. Nu s-a demonstrat că dobânda ar fi fost modificată unilateral, că s-ar fi aplicat o rată diferită de cea convenită sau că debitorului i-ar fi fost impusă o obligaţie de plată ascunsă ori imprevizibilă.

Nici argumentul potrivit căruia dobânda ar trebui calculată exclusiv la soldul principal rămas neachitat nu justifică declararea nulităţii clauzei de la pct. 1.3. Astfel cum s-a arătat la

examinarea acţiunii iniţiale, contractul a fost încheiat la 24 mai 2022, iar definiţia ratei dobânzii din art. 3 al Legii nr. 202/2013, în redacţia aplicabilă la acea dată, se referea la rata aplicată anual sumei trase din credit. Modificarea ulterioară a acestei definiţii prin Legea nr. 189/2025 nu poate fi aplicată retroactiv pentru a determina nulitatea unei clauze contractuale încheiate anterior intrării sale în vigoare.

În aceste condiţii, clauza privind dobânda contractuală nu creează, prin ea însăşi, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor şi nu poate fi declarată abuzivă doar pentru că debitorul consideră că remuneraţia convenită este prea mare. Critica privind modul concret de calcul al unei anumite sume trebuie examinată distinct de validitatea clauzei care stabileşte rata dobânzii, iar în speţă nu s-a demonstrat existenţa unei încălcări care să atragă nulitatea absolută a pct. 1.3 din contract.

În ceea ce priveşte clauza de la pct. 2.5, referitoare la comisionul unic de acordare în mărime de 3%, instanţa constată că aceasta stabileşte o plată unică, determinabilă prin aplicarea procentului convenit la suma creditului acordat. Scopul comisionului este indicat expres în contract - acordarea creditului -, iar cuantumul acestuia este reflectat în informaţiile precontractuale.

Potrivit art. 1765 Cod civil, în afara dobânzii, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului. În speţă, comisionul nu este stabilit pentru o prestaţie ipotetică sau pentru un serviciu care nu a fost furnizat, ci pentru serviciul de acordare a creditului, prestaţie realizată de creditor prin punerea efectivă la dispoziţia debitorului a sumei de 5 365 euro.

Caracterul real al prestaţiei creditorului este confirmat prin ordinul de plată nr. 641 din 24 mai 2022 şi prin extrasul de cont. Comisionul a fost stabilit o singură dată, în mărime de 3% din suma acordată, fără a fi perceput lunar sau repetat pe durata contractului. Cuantumul acestuia, în valoare de 160,95 euro, este determinabil şi a fost inclus în informaţiile privind costul total al creditului.

Instanţa nu ignoră că, în jurisprudenţa sa, Curtea Supremă de Justiţie a subliniat necesitatea verificării existenţei unei contraprestaţii reale pentru comisioanele percepute de creditor. Totuşi, în cauza de faţă, scopul comisionului este identificat expres în contract, iar prestaţia corespunzătoare – acordarea efectivă a creditului – a fost executată. Nu s-a demonstrat că suma de 160,95 euro ar fi fost percepută pentru un serviciu inexistent, că ar fi fost solicitată o plată suplimentară faţă de cea indicată în contract sau că debitorului i-ar fi fost impus un cost nedezvăluit în prealabil.

Aşadar, simplul fapt că comisionul este calculat procentual din suma creditului nu este suficient pentru a-i atribui caracter abuziv. În condiţiile în care natura plăţii, cuantumul şi caracterul său unic au fost indicate în documentele contractuale, iar creditorul a acordat efectiv creditul, nu se constată existenţa unui dezechilibru semnificativ care să justifice nulitatea clauzei de la pct. 2.5.

Cu referire la clauza de la pct. 2.4, care stabileşte penalitatea de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, instanţa constată că aceasta are natura unei clauze penale, fiind destinată să determine consecinţele neexecutării la termen a obligaţiei de plată.

Caracterul abuziv al unei asemenea clauze trebuie apreciat prin raportare la cuantumul penalităţii, durata întârzierii, valoarea obligaţiei garantate, natura raportului contractual şi limitele instituite de legislaţia specială. Art. 1077 alin. (1) Cod civil permite controlul clauzelor care impun consumatorului o penalitate disproporţionat de mare în raport cu prejudiciul creditorului.

În speţă, rata de 0,04% pe zi nu depăşeşte plafonul prevăzut de art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013. Această împrejurare nu exclude, în mod automat, controlul caracterului abuziv, însă constituie un reper normativ important la aprecierea proporţionalităţii clauzei. În plus, penalitatea este aplicabilă numai în cazul întârzierii la plată şi nu reprezintă o plată lunară suplimentară în perioada executării normale a contractului.

În cauza de faţă, clauza contestată stabileşte o penalitate de 0,04% pe zi, iar creditorul nu solicită aplicarea penalităţii de 1% prevăzute la pct. 5.6 din contract, clauză abrogată prin Ordinul intern nr. 29/05 din 29 mai 2022.

În aceste condiţii, penalitatea convenită nu poate fi asimilată unei sancţiuni vădit excesive, iar reclamantul reconvenţional nu a demonstrat că aplicarea acesteia, în cuantumul şi pentru perioada solicitată, ar crea un dezechilibru semnificativ contrar bunei-credinţe. Clauza de la pct. 2.4 nu instituie o penalitate diferită de cea prevăzută de lege şi nu depăşeşte plafonul legal aplicabil.

În ceea ce priveşte argumentele referitoare la contractul de fidejusiune şi lipsa consultaţiei independente a fidejusorului, instanţa constată că petitul cererii reconvenţionale vizează declararea nulităţii clauzelor din contractul de credit, nu declararea nulităţii contractului de fidejusiune. În orice caz, aceste argumente au fost examinate şi în cadrul acţiunii iniţiale, la aprecierea întinderii răspunderii fidejusorului, fără a se constata existenţa condiţiilor prevăzute de art. 1663 Cod civil pentru înlăturarea efectelor fidejusiunii.

Totodată, solicitarea ca plăţile efectuate în contul dobânzii, comisionului şi penalităţii să fie considerate plăţi în contul principalului este formulată ca efect al pretinsei nulităţi a clauzelor contestate. Întrucât nu s-a constatat caracterul abuziv şi nulitatea acestora, lipseşte temeiul juridic pentru reimputarea sumelor achitate în modalitatea solicitată.

Instanţa subliniază că protecţia consumatorului urmăreşte înlăturarea clauzelor care creează un dezechilibru contractual semnificativ şi împiedicarea perceperii unor costuri nejustificate sau netransparente, fără a exonera consumatorul de obligaţia de restituire a creditului efectiv primit şi de achitare a plăţilor convenite în condiţiile legii.

Aşadar, examinând distinct clauzele contestate, prin prisma transparenţei, scopului economic, existenţei contraprestaţiei şi limitelor legale aplicabile, instanţa ajunge la concluzia că nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 1072 şi art. 1077 Cod civil pentru constatarea

caracterului abuziv şi declararea nulităţii absolute a pct. 1.3, pct. 2.5 şi pct. 2.4 din contractul de credit ***** din 24 mai 2022.

În consecinţă, cererea reconvenţională înaintată de Grosu Vasile, reprezentat de avocatul Bălănuţă Ion, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cheltuieli judiciare.

Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă: „Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei".

Conform art. 94 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură civilă: „(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pârâţi, aceştia sunt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei".

În conformitate cu art. 96 alin. (1) şi (1^1) din Codul de procedură civilă: „(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat".

Totodată, prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 20 din 26 septembrie 2024 a fost declarat neconstituţional textul „şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul" din art. 84 alin. (4) din Codul de procedură civilă, fiind înlăturată, astfel, interdicţia compensării taxei de timbru de către partea care a pierdut procesul.

Raportând aceste dispoziţii legale la circumstanţele cauzei, se constată că acţiunea principală înaintată de O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. a fost admisă integral, iar cererea reconvenţională formulată de Grosu Vasile a fost respinsă. În consecinţă, reclamanta a avut câştig de cauză în cadrul acţiunii principale şi este îndreptăţită la compensarea cheltuielilor suportate în legătură cu valorificarea drepturilor sale şi examinarea litigiului.

Achitarea taxei de timbru în sumă de 200,00 lei este confirmată prin ordinul de plată nr. 266 din 23 septembrie 2025 (f.d. 5). Această plată constituie o cheltuială de judecată în sensul art. 82 din Codul de procedură civilă, iar, având în vedere Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 20 din 26 septembrie 2024, suma urmează a fi compensată reclamantei de către partea care a pierdut procesul.

Achitarea taxei de stat în sumă totală de 2.772,04 lei este confirmată prin ordinele de plată anexate la dosar, inclusiv ordinul de plată nr. 265 din 23 septembrie 2025 şi ordinul de plată nr. 683 din 16 martie 2026 (f.d. 6, 113). Întrucât acţiunea principală a fost admisă integral, suma achitată cu acest titlu urmează a fi compensată reclamantei în temeiul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 2.000,00 lei, factura fiscală seria EBB000250186 şi ordinul de plată nr. 267 din 23 septembrie 2025 confirmă achitarea acestei

sume avocatului Morăraşu Eugeniu pentru serviciile juridice prestate în legătură cu prezenta cauză, în temeiul contractului nr. 15 din 1 iulie 2022 (f.d. 10–11). Avocatul a asigurat asistenţa juridică a reclamantei la etapa sesizării instanţei şi a formulării cererii de concretizare a pretenţiilor, contribuind la exercitarea drepturilor procesuale ale acesteia. Cuantumul solicitat este confirmat prin documentele de plată, este proporţional cu natura şi complexitatea litigiului, precum şi cu activitatea juridică desfăşurată. În aceste condiţii, suma de 2.000,00 lei întruneşte criteriile caracterului real, necesar şi rezonabil prevăzute de art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă şi urmează a fi compensată reclamantei.

În ceea ce priveşte cheltuielile pentru publicarea anunţului în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, extrasul din Monitorul Oficial nr. 482–485 (9992–9995) din 12 septembrie 2025 confirmă publicarea anunţului creditorului gajist privind intenţia de exercitare a dreptului de gaj asupra bunurilor constituite în garanţie (f.d. 17). Factura nr. 2858 şi ordinul de plată nr. 246 din 5 septembrie 2025 confirmă achitarea de către reclamantă a sumei de 1.305,00 lei pentru publicarea a trei anunţuri, costul aferent unui anunţ constituind 435,00 lei (f.d. 19–20). Suma solicitată în prezenta cauză este limitată la costul unui singur anunţ, respectiv 435,00 lei, şi reprezintă o cheltuială efectiv suportată în legătură cu exercitarea dreptului de gaj pentru recuperarea creanţei litigioase. În raport cu destinaţia şi necesitatea acestei cheltuieli, suma urmează a fi compensată reclamantei.

În aceeaşi ordine de idei, borderoul de calcul al cheltuielilor de executare nr. DEX251009008X69-18620, întocmit de executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae, confirmă stabilirea cheltuielilor aferente procedurii de executare în cuantum de 4.777,37 lei, iar ordinul de plată nr. 331 din 21 octombrie 2025 atestă achitarea efectivă a acestei sume de către O.C.N. „Zoom Credit” S.R.L. către executorul judecătoresc (f.d. 72–73). Cheltuiala respectivă a fost determinată de necesitatea întreprinderii măsurilor de exercitare a dreptului de gaj asupra bunurilor constituite în garanţie, în vederea recuperării creanţei rezultate din contractul de credit. Întrucât aceste demersuri au fost generate de neexecutarea obligaţiilor contractuale de către debitor şi au urmărit realizarea dreptului creditorului de a obţine executarea obligaţiei garantate, suma achitată cu acest titlu urmează a fi pusă în sarcina debitorilor, în condiţiile răspunderii asumate prin raporturile juridice de credit şi de fidejusiune.

Cu privire la caracterul solidar al obligaţiei de compensare, se constată că Grosu Vasile este debitorul principal în temeiul contractului de credit ***** din 24 mai 2022, iar Grosu Vitalie şi-a asumat, prin contractul de fidejusiune ***** din aceeaşi dată, obligaţia de a răspunde total şi solidar pentru executarea obligaţiilor rezultate din contractul de credit. Litigiul a avut ca obiect recuperarea aceleiaşi creanţe garantate, iar ambii pârâţi au fost atraşi în proces în legătură cu neexecutarea obligaţiei pecuniare. În aceste condiţii, având în vedere natura raportului juridic litigios şi interesul comun al pârâţilor în soluţionarea acţiunii principale, sunt întrunite condiţiile art. 94 alin. (2) din Codul de procedură civilă pentru obligarea lor solidară la compensarea cheltuielilor de judecată.

La aprecierea cheltuielilor de asistenţă juridică sunt relevante şi criteriile consacrate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, potrivit cărora cheltuielile solicitate trebuie să fie efectiv suportate, necesare şi rezonabile ca mărime, criterii reflectate, între altele, în hotărârile *McCann şi alţii v. Regatul Unit* [MC], din 27 septembrie 1995, § 220, şi *Iatridis v. Grecia* [MC], nr. 31107/96, din 19 octombrie 2000, § 54. În speţă, cuantumul cheltuielilor de asistenţă juridică este confirmat prin înscrisuri de plată şi corespunde activităţii desfăşurate în cadrul cauzei.

Astfel, ţinând cont de admiterea integrală a acţiunii principale, de respingerea cererii reconvenţionale şi de înscrisurile care confirmă suportarea cheltuielilor solicitate, instanţa dispune încasarea în mod solidar de la Grosu Vasile şi Grosu Vitalie, în beneficiul O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L., a taxei de timbru în sumă de 200,00 lei, a taxei de stat în sumă de 2.772,04 lei, a cheltuielilor de asistenţă juridică în sumă de 2.000,00 lei, a cheltuielilor pentru publicarea anunţului în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în sumă de 435,00 lei şi a cheltuielilor aferente exercitării dreptului de gaj în sumă de 4.777,37 lei, în total 10.184,41 lei (zece mii una sută optzeci şi patru lei şi 41 bani).

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1), 96, 117-118, 130, 236, 238-241 ale Codului de procedură civilă, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite integral acţiunea reclamantului O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. împotriva lui Grosu Vasile şi Grosu Vitalie privind încasarea datoriei.

Se încasează în mod solidar de la Grosu Vasile (IDNP *****) şi Grosu Vitalie (IDNP *****), în beneficiul O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. (IDNO *****), datoria rezultată din contractul de credit ***** din 24 mai 2022 şi contractul de fidejusiune ***** din 24 mai 2022, compusă din: soldul restant al creditului în mărime de 2.145,88 euro, dobânda contractuală în mărime de 639,79 euro şi penalitatea în mărime de 604,38 euro, în total 3.390,05 euro (trei mii trei sute nouăzeci euro, 05 eurocenţi), convertiţi în lei moldoveneşti conform cursului oficial al Băncii Naţionale a Moldovei din ziua executării hotărârii.

Se încasează în mod solidar de la Grosu Vasile (IDNP *****) şi Grosu Vitalie (IDNP *****), în beneficiul O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L. (IDNO *****), cheltuielile de judecată constituite din taxa de timbru în sumă de 200,00 lei, taxa de stat în sumă de 2.772,04 lei, cheltuielile pentru asistenţă juridică în sumă de 2.000,00 lei, cheltuielile aferente publicării anunţului în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în sumă de 435,00 lei şi cheltuielile de executare privind exercitarea dreptului de gaj în sumă de 4.777,37 lei, în total 10.184,41 lei (zece mii una sută optzeci şi patru lei, 41 bani).

Se respinge ca neîntemeiată cererea reconvenţională înaintată de Grosu Vasile, reprezentat de avocatul Bălănuţă Ion, împotriva O.C.N. „Zoom Credit" S.R.L., intervenienţi accesorii Comisia Naţională a Pieţei Financiare şi Grosu Vitalie, privind constatarea caracterului abuziv şi declararea nulităţii unor clauze contractuale.

Se stabileşte debitorilor un termen de executare benevolă a obligaţiei de plată de cel mult 15 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, în condiţiile art. 255 din Codul de

procedură civilă şi art. 91–93 din Codul de executare, cu dreptul creditorului de a solicita executarea silită în caz de neexecutare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnătura/ Romina Ţurcan

Copia justă
Confirmă judecătorul Romina Ţurcan